

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 26.7.2011
KOM(2011) 456 lopullinen

2011/0197 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

huviveneistä ja vesiskoottereista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEK(2011) 958 lopullinen}

{SEK(2011) 959 lopullinen}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Yleinen tausta

Vuonna 1994 annetulla huvivenedirektiivillä¹ säännellään huviveneiden saattamista Euroopan markkinoille. Siinä vahvistetaan olennaiset turvallisuusmääräykset, joita valmistajien on noudatettava EU:n markkinoille saatettavien turvallisten vesikulkuneuvojen suunnittelussa. Valmistajan on täytettävä monia velvollisuuksia osoittaakseen, että hänen tuotteensa on direktiivin mukainen. Hänen on annettava vakuutus, jossa vahvistetaan, että vesikulkuneuvo on direktiivissä säädettyjen olennaisten vaatimusten mukainen. Lisäksi hänen on kiinnitettävä tuotteeseen CE-merkintä ja annettava käyttäjille tietoja tuotteen käytöstä ja kunnossapidosta.

Direktiiviä 94/25/EY muutettiin direktiivillä 2003/44/EY, jolla otettiin käyttöön raja-arvoja moottorien pakokaasupäästöille ja melutasolle sekä diesel- että bensiinimoottorikäyttöisissä vesikulkuneuvoissa. Huvivenedirektiivillä säänneltävistä ilmansaasteista tärkeimpiä ovat typen oksidit (NO_x), hiilivedyt (HC) ja hiukkaset (PT). Direktiivillä 2003/44/EY huvivenedirektiivin soveltamisala ulotettiin kattamaan myös vesiskootterit.

Edellä mainittuun muutosdirektiiviin sisältyy uudelleentarkastelulauseke (2 artikla), jonka tavoitteena on vahvistaa päästörajat sellaisiksi, että niissä otetaan huomioon huvivenemoottorien teknologinen kehitys ja tarve yhdenmukaistaa raja-arvot maailmanlaajuisesti ja etenkin Yhdysvaltojen kanssa. Koska valtaosa (yli 95 prosenttia) tällä alalla toimivista yrityksistä on pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä), olisi otettava huomioon myös näiden yritysten muita heikompi asema.

Tällä alalla toimivissa pk-yrityksissä pääasiassa rakennetaan veneitä tai muutetaan moottoreita venekäyttöön sopiviksi (muutetaan tieajoneuvojen moottoreita tai muita kuin tieajoneuvoissa käytettäviä moottoreita ja asennetaan niitä veneisiin). Lisäksi näihin pk-yrityksiin kuuluu muutamia EU:n markkinoilla toimivia tuotantomääriltään pieniä moottorivalmistajia, jotka toimittavat moottoreita yksinomaan EU:n markkinoille.

Uudelleentarkastelulausekkeessa (2 artiklassa) säädetään myös, että komissio antaa kertomuksen mahdollisuuksista parantaa edelleen moottorien ympäristöominaisuuksia sekä esittää asianmukaisia ehdotuksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle, mikäli ne katsotaan tarpeellisiksi kyseisen kertomuksen perusteella. Komissio antoi vuonna 2007 kertomuksen (KOM(2007) 313), jossa se ilmoitti arvioivansa vaihtoehtoja huviveneiden moottorien pakokaasupäästörajojen edelleen alentamiseksi.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Huvivenedirektiivi sisältyy EU:n oikeudelliseen kehykseen, jossa yhdistyvät meriturvallisuuteen ja ympäristöön liittyvät näkökohdat.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/25/EY, annettu 16. kesäkuuta 1994, huviveneitä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15).

Eurooppa 2020 -strategiassa² määritellyistä lippulaivahankkeista yksi tähtää resurssitehokkaan Euroopan perustamiseen ilmasto/energiatavoitteiden saavuttamiseksi. Yhdennetyssä meripolitiikassa³ ympäristönsuojelu sisällytetään kaikkiin unionin politiikkoihin ja erityisesti meriympäristöön vaikuttaviin politiikkoihin. Huvivenedirektiivi tarkistetaan tässä yleisessä toimintakehyksessä. Sillä edistetään myös biologisen monimuotoisuuden kansainvälisen teemavuoden 2010 tavoitteita.

Huvivenedirektiivi on puhdasta ilmaa Eurooppaan -aloitteen⁴ tavoitteiden mukainen. Tässä aloitteessa esitetään yhdennetty pitkän aikavälin strategia, jolla pyritään vähentämään ilmanlaadusta ja sen parantamisesta annetussa direktiivissä 2008/50/EY⁵ määriteltyjä haitallisia vaikutuksia ihmisten terveydelle ja ympäristölle.

Huvivenedirektiivi kattaa vain moottorien pakokaasupäästöistä peräisin olevat terveyteen vaikuttavat saasteet, kuten hiukkaset (PT), typen oksidit (NO_x) hiilivedyt (HC). Siinä ei käsitellä hiilidioksidipäästöjä. Huviveneiden moottorien hiilidioksidipäästöistä ei nykyään ole saatavilla kartoitusta tai tietoja. Moottoreista peräisin olevia hiilidioksidipäästöjä voidaan kuitenkin käsitellä tulevaisuudessa tällä alalla samaan tapaan kuin viime aikoina tieliikenteessä joko vapaaehtoisten tai sääntelytoimenpiteiden avulla.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Intressitahojen kuuleminen

Direktiivin tarkistusta on suunniteltu vuodesta 2008, ja siitä on järjestetty laajoja kuulemisia, erityisesti huviveneitä käsittelevän asiantuntijaryhmän puitteissa jäsenvaltioiden viranomaisten ja muiden sidosryhmien, kuten teollisuuden, kuluttaja- ja standardointijärjestöjen sekä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten edustajien kanssa.

Internetissä järjestettiin julkinen kuuleminen touko-heinäkuussa 2009. Komission yksiköt saivat 32 vastausta vain englanniksi julkaistuun kyselyyn. Julkisen kuulemisen tulokset on julkaistu osoitteessa http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/itemlongdetail.cfm?item_id=3088&tpa_id=160&lang=en

Kuulemisen yhteydessä saaduissa vastauksissa kannatettiin tiukempien raja-arvojen käyttöön ottamista pakokaasupäästöille ja pk-yritysten aseman huomioon ottamista. Vastajat esittivät, että samoja raja-arvoja olisi sovellettava paitsi EU:n ja ETA:n jäsenvaltioissa, myös muualla maailmassa ja etenkin Yhdysvalloissa. Tutkimuksessa vahvistettiin myös, että moottorilla varustettujen vesikulkuneuvojen meluraja-arvojen tiukentaminen entisestään ei ratkaisisi tehokkaasti kohtuuttoman melun ongelmaa melulle alttiilla alueilla.

² KOM(2010) 2020 lopullinen.

³ Ks. esimerkiksi vihreä kirja KOM(2006) 275 lopullinen ”Euroopan unionin tuleva meripolitiikka: Meriä ja valtameriä koskeva eurooppalainen näkemys”, komission tiedonanto KOM(2007) 575 lopullinen ”Euroopan unionin yhdennetty meripolitiikka” ja niitä uudempi meri- ja kalastusasioiden pääosaston vuonna 2009 esittämä saastuttamattomia aluksia koskeva aloite (Clean Ship Initiative). Kaikissa näissä aloitteissa tunnustetaan ympäristön korkeatasoisen suojelun tarve kaikilla meripolitiikan aloilla.

⁴ Ks. osoite: http://europa.eu/legislation_summaries/environment/air_pollution/128031a_fi.htm#KEY.

⁵ Ks. osoite: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0050:FI:NOT>.

Kuulemisessa kävi ilmi, että EU:n lainsäädännössä olisi otettava paremmin huomioon huvivenealan erityispiirteet. Siinä tuotiin esille huolenaiheita, jotka koskivat käytettyjen veneiden vilkkaita markkinoita sekä itse rakennettuja veneitä. Vastauksissa esitettiin myös, että on selvennettävä talouden toimijoiden, mukaan lukien yksityiset maahantuoja, velvollisuuksia sekä kansallisten täytäntöönpanoviranomaisten toimivaltuuksia.

Asiantuntijatiedon käyttö

On tilattu useita ulkopuolisia tutkimuksia, joissa selvitetään mahdollisuuksia parantaa huviveneiden moottorien ympäristöominaisuuksia ja vähentää niiden haitallisia vaikutuksia.

- **TNO⁶** ”Stocktaking study on the current status and developments of technology and regulations related to the environmental performance of recreational marine engines – Final Report” (jäljempänä ”tilannekartoitus”), tammikuu 2005. Komissio tilasi tämän tutkimuksen sisällytettäväksi huvivenedirektiiviin ympäristövaatimuksia. Siinä arvioidaan huviveneissä käytettävistä moottoreista aiheutuvia ympäristövaikutuksia.
- **European Confederation of Nautical Industries** ”Study on The Feasibility and Impact of Possible Scenarios for Further Emission Reduction Measures for Recreational Craft Engines in the Context of Directive 94/25/EC, as Amended by Directive 2003/44/EC: Impact Assessment Report – Final Report”, 26. lokakuuta 2006. Tässä tutkimuksessa yksilöitiin ja arvioitiin yksityiskohtaisesti niiden TNO:n tutkimuksessa muotoiltujen neljän mahdollisen skenaarion vaikutukset ja kerrannaisvaikutukset, jotka liittyvät päästöjen edelleen alentamiseksi tehtäviin toimenpiteisiin.
- **ARCADIS⁷** ”Complementary Impact Assessment Study on possible emission reduction measures for recreational marine engines” – kesäkuu 2008. Komissio käynnisti aiemman tutkimuksen tulosten perusteella toisen tutkimuksen, jonka tavoitteena oli muotoilla ja arvioida uusia skenaarioita, joissa otettaisiin huomioon pk-yritysten erityistilanne huvivenealalla.
- Tutkimukset ovat saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/maritime/documents/index_en.htm.

Vaikutusten arviointi

Komissio toteutti työohjelmassaan mainitun yksityiskohtaisen vaikutusten arvioinnin.

Vaikutusten arvioinnissa keskitytään kolmeen seuraavaan tarkistuksen osa-alueeseen, joilla on merkittäviä vaikutuksia:

A. pakokaasupäästöt

B. melupäästöt ja

⁶ ”Stocktaking study on the current status and developments of technology and regulations related to the environmental performance of recreational marine engines – Final Report”, tammikuu 2005, TNO:n yritys- ja teollisuustoiminnan pääosastolle tekemä tutkimus.

⁷ ”Complementary Impact Assessment Study on possible emission reduction measures for recreational marine engines”, kesäkuu 2008, ARCADIKSEN yritystoiminnan ja teollisuuden pääosastolle tekemä tutkimus.

C. yhdenmukaistaminen uuden lainsäädäntökehityksen kanssa:

Näillä kolmella osa-alueella tutkittiin yksityiskohtaisesti seuraavat vaihtoehdot.

A. Moottorien pakokaasupäästörajat

Vaihtoehto 1 – Ei muutosta

Muutosdirektiivissä 2003/44/EY määritellyt direktiivin mukaiset nykyiset **pakokaasupäästörajat** pysyvät voimassa.

Vaihtoehto 2 – Pakokaasupäästörajojen tiukentaminen (vaihe II)

On arvioitu vaiheen II käyttöönoton mahdollisuutta pakokaasupäästörajojen osalta. Raja-arvojen tiukentamiseksi edelleen on ehdotettu yhteensä viittä mahdollista skenaariota (yksityiskohtaiset tiedot vaikutusten arvioinnin sivulla 21).

Niistä sopivimmaksi katsottiin skenaario 5, joka valittiin edelleen arvioitavaksi. Skenaariossa 5 yhdenmukaistetaan sekä bensiinimoottoreita että dieselmoottoreita koskevat raja-arvot Yhdysvaltojen kanssa. Dieselmoottorien osalta raja-arvot vastaavat Yhdysvaltojen ympäristönsuojeluviraston huviveneiden dieselmoottoreille vahvistamia raja-arvoja (US EPA 40 CFR Part 1042). Bensiinimoottorien osalta raja-arvot vastaavat Yhdysvaltojen ympäristönsuojeluviraston muille kuin tieajoneuvoissa käytettäville uusille bensiinimoottoreille sekä laitteille ja aluksille vahvistamia raja-arvoja (US EPA 40 CFR Part 1045).

Vaihtoehto 3 – Pakokaasupäästörajojen tiukentaminen (vaihe II) yhdistettynä haitallisia taloudellisia ja/tai yhteiskunnallisia vaikutuksia lieventäviin toimenpiteisiin

Tässä vaihtoehdossa tutkitaan erilaisia mahdollisuuksia tiukentaa pakokaasupäästöjä koskevia sääntöjä ja toteuttaa lieventämistoimenpiteitä niiden haitallisten taloudellisten ja yhteiskunnallisten vaikutusten rajoittamiseksi, joita päästörajojen tiukentamisesta voi aiheutua valmistajille.

Alavaihtoehto 3.1 – Joustojärjestelmän käyttö

Joustojärjestelmän käyttöönotto on yksi vaihtoehto, jolla voitaisiin lieventää pakokaasupäästöjä koskevien sääntöjen tiukentamisen vaikutuksia. Järjestelmää sovellettaessa moottorivalmistajat voisivat vielä uusien päästöraja-arvojen voimaantulon jälkeen saattaa markkinoille pienen määrän edellisen vaiheen raja-arvojen mukaisia huvivenemoottoreita.

Alavaihtoehto 3.2 – Siirtymäkausi (kolme vuotta) kaikille moottorivalmistajille

Ehdotuksen mukaan direktiivin voimaantulon jälkeen olisi kolmen vuoden siirtymäkausi, jonka aikana moottorivalmistajat voisivat muuttaa moottorit uuden tekniikan mukaisiksi.

Alavaihtoehto 3.3 – Siirtymäkausi kaikille moottorivalmistajille ja erityinen siirtymäkausi pienille ja keskisuurille moottorivalmistajille, jotka saattavat EU:n markkinoille bensiinikäyttöisiä perämoottoreita < 15 kW (3+3 vuotta)

Koko alaa koskeva kolmivuotinen siirtymäkausi pysyisi voimassa. Pienille ja keskisuurille moottorivalmistajille, jotka saattavat markkinoille alle 15 kW:n bensiinimoottoreita,

myönnettäisiin lisäksi kolmivuotinen siirtymäkausi (yhteensä kuusi vuotta direktiivin voimaantulosta alkaen).

Viimeinen alavaihtoehto valittiin suositeltavaksi vaihtoehdoksi vaikutusten arvioinnissa.

B. Moottorilla varustettujen vesikulkuneuvojen melupäästörajat

Vaihtoehto 1 – Ei muutosta

Muutosdirektiivissä 2003/44/EY määritellyt direktiivin mukaiset nykyiset **melupäästörajat** pysyvät voimassa.

Vaihtoehto 2 – Melupäästörajojen tiukentaminen

Tämän vaihtoehdon mukaan tiukennettaisiin EU:n nykyisiä päästörajaja, jotka koskevat vesikulkuneuvojen aiheuttamaa melua.

Vaihtoehto 1 (nykyisten raja-arvojen säilyttäminen) katsottiin suositeltavaksi vaihtoehdoksi, koska

- siihen ei liity säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia (yritysten ei tarvitse investoida uusiin teknologioihin vaadittujen päästörajojen saavuttamiseksi),
- sen ansiosta voidaan saada enemmän ympäristöhyötyjä käyttämällä kansallisia toimenpiteitä, jotka on suunniteltu yksilöllisesti niitä olosuhteita varten, joissa vesikulkuneuvoja käytetään kussakin maassa.

Jäsenvaltioilla olisi enemmän joustovaraa laatia melua tehokkaasti rajoittavia erityistoimenpiteitä ottaen huomioon, että vesikulkuneuvojen melupäästöihin vaikuttavat moottorien lisäksi myös muut tekijät, kuten käytötapa ja sääolosuhteet.

C. Huvivenedirektiivin mukauttaminen uuteen lainsäädäntökehykseen

Asetuksen (EY) N:o 765/2008 antamisen ja päätöksen 768/2008/EY tekemisen johdosta huvivenedirektiivi on mukautettava uuden lainsäädäntökehyksen periaatteisiin. Tämä tarkoittaa periaatteessa sitä, että direktiiviin sisällytetään luvut, jotka koskevat talouden toimijoiden velvollisuuksia, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ja markkinavalvonnasta vastaavien viranomaisten toimivaltaa, uusia vaatimustenmukaisuuden arviointimoduuleja ja CE-merkinnän asemaa.

Koska komissio mukauttaa alakohtaista lainsäädäntöä uuteen lainsäädäntökehykseen, vaikutusten arvioinnissa keskityttiin tutkimaan vain mukauttamisen vaikutuksia. Ne lienevät enimmäkseen myönteisiä, koska laaja-alaisissa säännöksissä täsmennetään tiettyjä seikkoja, joihin tällä hetkellä liittyy epävarmuutta. Oikeusvarmuus on eduksi kaikille osapuolille: talouden toimijoille, jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin hallinnolle sekä kuluttajille. Eräät talouden toimijoita koskevat uudet velvollisuudet voivat aiheuttaa uusia kustannuksia talouden toimijoille⁸.

⁸ Uuteen lainsäädäntökehykseen mukauttamisen vaikutuksia arvioidaan huolellisesti vaikutusten kokonaisarvioinnissa (KOM ehdotus useiden direktiivien samanaikaisesta mukauttamisesta uuteen lainsäädäntökehykseen).

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Tarkistuksen pääseikat

3.1. Direktiivin soveltamisalan ja määritelmien selkeyttäminen

Jotta valmistajien ja kansallisten viranomaisten olisi helpompi soveltaa huvivenedirektiiviä, sen soveltamisalaa ja eräitä määritelmiä selkeytetään.

Direktiiviin sisältyvän termin ”huvivene” sisällöstä on aiemmin käyty keskusteltuja. Termin on toisinaan väitetty olevan sekä huviveneet että vesiskootterit kattava yläkäsite. Nämä epäselvyydet poistetaan nyt sisällyttämällä määritelmiin uusi yläkäsite ”vesikulkuneuvot”, joka kattaa sekä huviveneet että vesiskootterit.

Koska termi ”huvivene” on nyt selkeästi rajattu koskemaan vain osaa direktiivin kattamista tuotetyypeistä, direktiiville annetaan sen soveltamisalaa paremmin vastaava otsikko ”direktiivi huviveneistä ja vesiskoottereista”.

Direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävien tuotteiden luetteloon on tarpeen lisätä amfibioalukset, joihin ei sovelleta tämän direktiivin vaatimuksia. Johdonmukaisuuden ja selvyyden vuoksi täsmennetään myös, että direktiiviä sovelletaan vain urheilu- ja vapaa-ajankäyttöön tarkoitettuihin vesiskoottereihin ja että esimerkiksi pelastus- ja poliisipalvelujen käyttöön tarkoitetut vesiskootterit jäävät soveltamisalan ulkopuolelle. Lisäksi soveltamisalan ulkopuolelle jäävät ”kanootit” määritellään aiempaa täsmällisemmin säätämällä, että niiden on oltava ”suunniteltu liikutettaviksi käsivoimin melomalla”.

Jotta helpotettaisiin direktiivin ymmärtämistä ja yhdenmukaista soveltamista, on myös aiheellista määritellä tällä alalla käytettävät käsitteet ”omaan käyttöön rakennetut vesikulkuneuvot” ja ”yksityinen maahantuoja”.

3.2. Yleinen turvallisuusvaatimus

Selkeyden vuoksi ja jotta säännökset olisivat yhdenmukaisia uuden lähestymistavan mukaisten direktiivien kanssa, on tarpeen määritellä selkeästi, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia tuotteita voidaan saattaa markkinoille ja ottaa käyttöön vain, jos ne täyttävät yleisen vaatimuksen, jonka mukaan ne eivät saa aiheuttaa vaaraa ihmisten, tavaroiden ja ympäristön turvallisuudelle ja terveydelle, ja vain, jos ne täyttävät liitteessä I säädetyt olennaiset vaatimukset. On tärkeää säätää tämä yleinen turvallisuusvaatimus, koska sitä voitaisiin käyttää oikeusperustana vaarallisten vesikulkuneuvojen vetämiselle markkinoilta erityisesti siltä varalta, että havaitaan uusi, yhdenmukaistettujen standardien soveltamisalan ulkopuolelle jäävä riski.

3.3. Pakokaasupäästöt

3.3.1. Uudet, tiukennetut päästörajat

Typen oksidien (NO_x), hiilivetyjen (HC) ja hiukkasten (PT) päästöille on määrä asettaa uudet, tiukennetut raja-arvot.

Dieselmoottoreille asetettavat raja-arvot ovat Yhdysvaltojen ympäristönsuojeluviraston vahvistaman huviveneiden dieselmoottoreita koskevan standardin (40 CFR Part 1042) mukaiset. Bensiinimoottoreille asetetaan raja-arvot, jotka vastaavat Yhdysvaltojen

ympäristönsuojeluviraston muille kuin tieajoneuvoissa käytettäville uusille bensiinimoottoreille sekä laitteille ja aluksille vahvistamaa standardia (40 CFR Part 1045). Raja-arvot asetetaan tämän lähestymistavan mukaan sellaisiksi, että niissä otetaan huomioon puhtaan venemoottoritekniikan kehitys ja mahdollistetaan pyrkimykset pakokaasupäästörajojen maailmanlaajuiseen yhdenmukaistamiseen.

Hiilimonoksidin raja-arvoja väljennetään hieman vastapainoksi tavoitteelle vähentää huomattavasti muita ilmansaasteita. Samalla varmistetaan, että teollisuudelle sääntöjen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset pysyvät kohtuullisina. Raja-arvojen väljentäminen ei kuitenkaan aiheuta turvallisuusriskiä.

3.3.2. *Vertailupolttoaineet ja testisyklit*

Testipolttoaineiden, joita käytetään arvioitaessa, ovatko moottorit pakokaasupäästörajojen mukaisia, on vastattava asianomaisilla markkinoilla käytettävien polttoaineiden kokoonpanoa. Euroopan unionin moottorivalmistajien on näin ollen käytettävä tyyppihyväksynnässä eurooppalaisia testipolttoaineita. Koska EU:n ulkopuolisilla valmistajilla ei kuitenkaan välttämättä ole käytettävissään eurooppalaisia vertailupolttoaineita, vaatimustenmukaisuuden arviointia suorittavien viranomaisten (ilmoitettujen laitosten) on voitava hyväksyä moottorien testaaminen myös muilla vertailupolttoaineilla. Jotta varmistettaisiin testitulosten laatu ja vertailukelpoisuus, voidaan vertailupolttoaineiksi kuitenkin valita vain Yhdysvaltojen ja Japanin valmistevaatimuksien mukaisia polttoaineita, jotka on määritelty asianmukaisessa ISO-standardissa (Reciprocating internal combustion engines. Exhaust emission measurement. Part 5: Test fuels, nykyään EN ISO 8178-5:2008).

Lisäksi on täsmennettävä käytettävät testisyklit viittaamalla samaan ISO-standardiin (Reciprocating internal combustion engines. Exhaust emission measurement. Part 4: Test cycles for different engine applications, joka on nykyään standardi EN ISO 8178-4:1996).

Huvivenealalla kehitetään aktiivisesti innovatiivisia käyttövoimajärjestelmäratkaisuja, jotka perustuvat hybridi- ja sähkömoottoreihin ja jopa polttokennoihin. Hybridijärjestelmille saatetaan tulevaisuudessa kehittää erityisiä testisyklejä.

3.3.3. *Teollisuutta koskevat lieventävät toimenpiteet*

Direktiiviehdotuksessa säädetään teollisuudelle annettavasta yleisestä kolmivuotisesta siirtymäkaudesta. Pakokaasupäästöjen osalta myönnetään toiset kolme vuotta moottoreita valmistaville pk-yrityksille, jotka saattavat markkinoille alle 15 kW:n bensiinimoottoreita. Siirtymäkauden tavoitteena on estää tällä markkinasegmentillä toimivien pk-yritysten joutuminen rahoitusvaikeuksiin ja mahdollistaa näiden yritysten tuotannon mukauttaminen uusiin sääntöihin.

3.4. **Rakenteelliset vaatimukset**

Direktiiviehdotuksessa on uusi vaatimus, joka koskee käymäläjätevesisäiliöiden pakollista asentamista vesikulkuneuvoihin, joissa on käymälä, meriympäristön suojelun edistämiseksi.

3.5. **Rakentamisen jälkeinen arviointi ja yksityinen maahantuoja**

Direktiivi 94/25/EY sisältää sääntöjä huviveneen rakentamisen jälkeisestä arvioinnista. Sen suorittaa kuka tahansa yhteisöön sijoittautunut luonnollinen tai oikeushenkilö, joka saattaa tuotteen markkinoille, jos valmistaja tai tämän valtuutettu edustaja ei ota vastuuta sen

arvioinnista, ovatko tuotteet direktiivin mukaisia. Johdonmukaisuuden vuoksi on aiheellista ulottaa tämän menettelyn soveltamisala kattamaan huviveneiden lisäksi myös vesiskootterit. Selkeyden vuoksi on määriteltävä, kuka voi käyttää tätä menettelyä ja missä tilanteissa sitä tarkalleen ottaen voidaan käyttää. Käyttäjä voi olla

- yksityinen maahantuojaja, joka on luonnollinen tai oikeushenkilö ja joka muun kuin kaupallisen toiminnan yhteydessä tuo tuotteen kolmannesta maasta unioniin aikoen ottaa sen omaan käyttöönsä,
- kuka tahansa henkilö, joka saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön moottorin tai vesikulkuneuvon, jota on muutettu merkittävästi, tai kuka tahansa henkilö, joka muuttaa tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolella olevan vesikulkuneuvon aiottua käyttötarkoitusta siten, että siitä tulee direktiivin soveltamisalaan kuuluva vesikulkuneuvo,
- kuka tahansa henkilö, joka saattaa markkinoille omaan käyttöön rakennetun vesikulkuneuvon ennen 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan vii alakohdassa mainitun viiden vuoden määräajan umpeutumista.

Huviveneiden ja vesiskootterien maahantuonnin osalta on syytä huomata, että rakentamisen jälkeistä arviointia käytetään direktiiviin 94/25/EY verrattuna suppeammin eli yksinomaan yksityisten maahantuojien toteuttamassa muussa kuin kaupallisessa maahantuonnissa. Tavoitteena on estää tämän menettelyn väärinkäyttö kaupallisiin tarkoituksiin. Jotta varmistettaisiin, että ilmoitettu laitos arvioi tuotteen vaatimustenmukaisuuden luotettavasti rakentamisen jälkeisen arvioinnin yhteydessä, on rakentamisen jälkeistä arviointia pyytävälle henkilölle annettava lisää velvollisuuksia, jotka koskevat asiakirjojen toimittamista ilmoitetulle laitokselle. Direktiiviehdotuksessa säädetään, että hänen on toimitettava kaikki tuotteen vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa tarvittavat asiakirjat.

3.6. CE-merkinnän kiinnittäminen

Tässä direktiivissä säädetään säännöistä, jotka koskevat CE-merkinnän kiinnittämistä vesikulkuneuvoon, varusteisiin ja moottoreihin. On aiheellista tehdä CE-merkinnän kiinnittämistä koskevasta velvollisuudesta direktiivissä 94/25/EY säädettyä velvollisuutta laajempi ja ulottaa se myös kaikkiin sisämoottoreihin ja kiinteällä pakoputkistolla varustamattomiin sisäperämoottoreihin, joiden katsotaan täyttävän liitteessä I olevan B ja C osan mukaiset olennaiset vaatimukset.

CE-merkintä on kiinnitettävä vesikulkuneuvoihin, moottoreihin ja varusteisiin. Sellaisten varusteiden osalta, joissa tämä ei tuotteen koon tai luonteen vuoksi ole mahdollista tai perusteltua, merkintä voidaan vaihtoehtoisesti kiinnittää pakkaukseen ja mukana oleviin asiakirjoihin.

3.7. Kertomukset

Tämän direktiivin seurannan täytäntöönpanemiseksi ja sen vaikuttavuuden valvomiseksi jäsenvaltioille säädetään uusi velvollisuus toimittaa komissiolle viiden vuoden välein kertomus direktiivin soveltamisesta. Kertomuksessa on erityisesti annettava tietoja direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden turvallisuustilanteesta ja ympäristötehokkuudesta ja direktiivin vaikuttavuudesta sekä esiteltävä jäsenvaltioiden toteuttamat markkinavalvontatoimet.

3.8. Huvivenedirektiivin mukauttaminen uuteen lainsäädäntökehykseen ja sovellettavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt

3.8.1. Laaja-alaiset säännöt

Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat 9. heinäkuuta 2008 kaksi tuotteiden kaupan pitämistä koskevaa säädöstä: tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista 9. heinäkuuta 2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008⁹ ja tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista 9. heinäkuuta 2008 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY¹⁰.

Asetuksessa säädetään laaja-alaisia säännöksiä vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten akkreditoinnista, CE-merkinnästä ja markkinavalvontaa koskevista yhteisön puitteista sekä yhteisön markkinoille tuleville tuotteille tehtävistä tarkastuksista, ja näitä säännöksiä sovelletaan myös tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin. Asetuksen soveltaminen mainitaan tässä direktiivissä nimenomaisesti selkeyden vuoksi.

Päätöksessä säädetään yhteisistä periaatteista ja viitesäännöksistä uuden lähestymistavan mukaisiin periaatteisiin perustuvan lainsäädännön soveltamiseksi. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi suhteessa muuhun alakohtaiseen tuotelainsäädäntöön on aiheellista mukauttaa tämän direktiivin tietyt säännökset edellä mainittuun päätökseen siltä osin kuin alakohtaiset erityispiirteet eivät edellytä erilaista ratkaisua. Näin ollen tietyt määritelmät, talouden toimijoita koskevat yleiset velvollisuudet, vaatimustenmukaisuusolettama, yhdenmukaistettuja standardeja koskevat viralliset vastalauseet, CE-merkintää koskevat säännöt, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksia koskevat vaatimukset, ilmoitusmenettelyt sekä riskin aiheuttavien tuotteiden käsittelyyn liittyvät menettelyt mukautetaan edellä mainittuun päätökseen. Alakohtaiset poikkeukset ovat tarpeen erityisesti, jotta voidaan ottaa huomioon vesikulkuneuvojen yksityistuntu EU:hun ja sen erityistilanne.

3.8.2. Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt

Myös valmistajan käytettävissä olevat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt vahvistetaan laaja-alaisen päätöksen perusteella. Direktiiviehdotuksen 25 artiklassa säädetään kuitenkin tietyistä lisävaatimuksista, jotka koskevat vaatimustenmukaisuuden arvioinnin toteuttamiseen liittyviä alan erityistarpeita. Ne sisällytetään direktiivin 94/25/EY mukaisiin vaatimustenmukaisuuden arviointimoduuleihin. Tähän direktiivin ei ole otettu mahdollisuutta käyttää laaja-alaisen päätöksen mukaisissa tietyissä moduuleissa akkreditoituja sisäisiä laitoksia ilmoitettujen laitosten sijaan, koska ne eivät sovellu tällä alalla käytettäviksi.

Kokemukset ovat osoittaneet, että valmistukseen liittyvien tarpeiden huomioon ottamiseksi on aiheellista sallia aiempaa suurempi valikoima sertifiointimenettelyjä seuraavissa tapauksissa:

- C luokan huviveneille, joiden rungon pituus on 12 metristä 24 metriin, jos on käytetty yhdenmukaistettuja standardeja (myös sisäinen tuotannonvalvonta + valvottu testaus mahdollinen),
- varusteille (myös moduuli B + moduuli E mahdollinen),

⁹ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

¹⁰ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82.

- Pakokaasupäästöjä ja melua koskevien vaatimusten mukaisuuden arvioinnin osalta on tehtävä ero yhdenmukaistettujen standardien käyttämisen ja niiden käyttämättä jättämisen välillä. Viimeksi mainituissa tapauksissa on perusteltua edellyttää tarkempaa vaatimustenmukaisuuden arviointia kuin ensiksi mainituissa. Lisäksi mahdollisuus käyttää vertailuvenetietoja melupäästöjen testauksessa poistetaan tarpeettomana, koska sitä ei ole käytetty käytännössä.

3.9. Komitologia ja delegoidut säädökset

Delegoituja säädöksiä koskevien Lissabonin sopimuksen määräysten huomioon ottamiseksi direktiiviin lisätään delegoitujen säädösten antamista koskevat säännöt.

Oikeusperusta

Ehdotus perustuu EY:n perustamissopimuksen 95 artiklaan.

Toissijaisuusperiaate

Direktiivillä 94/25/EY pyritään täydelliseen yhdenmukaistamiseen. Direktiivi on annettu perustamissopimuksen 95 artiklan perusteella, ja sen tavoitteena on varmistaa vesikulkuneuvojen sisämarkkinoiden toteuttaminen ja toiminta. Kansallisella lainsäädännöllä ei voida antaa vesikulkuneuvojen rakentamista tai vesikulkuneuvojen pakokaasu- ja melupäästöjä koskevia lisäsäännöksiä, jotka edellyttäisivät tuotteen muuttamista tai vaikuttaisivat sen markkinoille saattamisen edellytyksiin. Sen vuoksi direktiivin 94/25/EY säännösten tarkistaminen kuuluu rakenteellisten vaatimusten ja pakokaasupäästöjen osalta unionin yksinomaiseen toimivaltaan. EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan toisen kohdan mukaista toissijaisuusperiaatetta ei näin ollen sovelleta.

On tärkeää huomata, että tarkistuksella pyritään selkeyttämään, mitkä tuotteet kuuluvat direktiivin soveltamisalaan, muttei laajentamaan tai muuttamaan sitä muutoin. Sen vuoksi EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan toisen kohdan mukaisen toissijaisuusperiaatteen soveltaminen ei tule kyseeseen tältäkin osin.

Toissijaisuusperiaatteen noudattaminen voisi olla aiheellista ainoastaan niiden säännösten osalta, joiden tavoitteena on direktiivin tehokkaampi soveltaminen ja jotka on annettu pääasiassa uuden lainsäädäntökehyksen nojalla (ks. myös 3.7 kohta). Kokemukset ovat osoittaneet, että yhdenmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon ja markkinavalvonnan tavoitteita ei ole riittävän hyvin saavutettu pelkästään jäsenvaltioiden toimin. Näin ollen on havaittu, että on tarpeen asettaa joitakin pakollisia yhteisiä vähimmäisvaatimuksia. Ehdotuksen mukaisesti kansalliset viranomaiset vastaisivat edelleen näistä toimista mutta käyttöön otettaisiin joitakin yleisiä EU:n laajuisia vaatimuksia, joilla varmistettaisiin yhdenvertainen kohtelu, talouden toimijoiden yhtäläiset toimintaedellytykset ja kansalaisten samantasoinen suoja kaikissa jäsenvaltioissa.

Suhteellisuusperiaate

Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ehdotetuissa muutoksissa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Jotta voidaan turvata yhtenäismarkkinoiden edut vesikulkuneuvoalalla, nykyiseen direktiiviin tehtäviä muutoksia on käsiteltävä unionin tasolla. Jos jäsenvaltiot toimisivat yksinään, seurauksena olisi laaja kirjo erilaisia vaatimuksia, mikä haittaisi ja vaarantaisi yhtenäismarkkinoiden toimintaa ja erittäin todennäköisesti hämmettäisi

kuluttajia ja tuottajia. Kuluttajat saattaisivat tässä tapauksessa joutua maksamaan korkeampia hintoja, kun tuottajien olisi noudatettava kunkin jäsenvaltion omia erityisvaatimuksia.

Direktiivin muutoksilla ei aseteta tarpeettomia rasitteita tai kustannuksia yrityksille, etenkin pienille ja keskisuurille yrityksille, eikä hallintoviranomaisille. Jotkin vaihtoehdot koskevat nykyisen direktiivin selkeyden parantamista ottamatta käyttöön merkittävästi uusia vaatimuksia, joilla olisi kustannusvaikutuksia. Jos muutoksilla on merkittävämpiä vaikutuksia, vaihtoehdon vaikutusten arvioinnissa pyritään esittämään oikeasuhtaisinta ratkaisua kartoitettuihin ongelmiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

Lainsäädännön kumoaminen

Ehdotuksen hyväksymisestä seuraa, että huviveneitä koskeva direktiivi 94/25/EY kumotaan.

Euroopan talousalue

Ehdotettu toimenpide koskee ETA-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa alaa, minkä vuoksi se olisi ulotettava koskemaan Euroopan talousaluetta.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**huviveneistä ja vesiskoottereista****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun säädösehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Huviveneitä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 16 päivänä kesäkuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/25/EY¹³ tarkoituksena oli sisämarkkinoiden toteuttaminen, huviveneiden turvallisuusominaisuuksien yhdenmukaistaminen kaikissa jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välisen huviveneiden kaupan esteiden poistaminen.
- (2) Direktiivin 94/25/EY soveltamisalaan kuuluivat alun perin vain huviveneet, joiden vähimmäispituus oli 2,5 metriä ja enimmäispituus 24 metriä. Huviveneitä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 94/25/EY muuttamisesta 16 päivänä kesäkuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/44/EY¹⁴ laajennettiin direktiivin 94/25/EY soveltamisalaa sisällyttämällä siihen vesiskootterit ja yhdenmukaistetut ympäristönsuojeluvaatimukset ja säätämällä raja-arvoja sekä diesel- että bensiinimoottorien pakokaasupäästöille (hiilimonoksidi, hiilivedyt, typen oksidit ja hiukkaset) ja melupäästöille.

11 EUVL C [...], [...], s. [...].

12 EUVL C [...], [...], s. [...].

13 EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15.

14 EUVL L 214, 26.8.2003 s. 18.

- (3) Direktiivi 94/25/EY perustuu teknistä yhdenmukaistamista ja standardointia koskevasta uudesta lähestymistavasta 7 päivänä toukokuuta 1985 annetussa neuvoston päätöslauselmassa¹⁵ esitettyihin periaatteisiin. Siinä säädetään näin ollen ainoastaan olennaisista huviveneistä koskevista turvallisuusvaatimuksista, kun taas teknisten yksityiskohtien hyväksymisestä huolehtivat Euroopan standardointikomitea (CEN) ja Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea (Cenelec) teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY¹⁶ mukaisesti. Näin vahvistettujen yhdenmukaistettujen standardien, joiden viitenumero julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, noudattaminen luo vaatimustenmukaisuusolettaman direktiivin 94/25/EY vaatimusten noudattamisesta. Kokemukset ovat osoittaneet, että nämä perusperiaatteet ovat toimineet hyvin tällä alalla ja ne olisi säilytettävä ja niitä olisi myös edistettävä.
- (4) Tekniikan kehitys vesikulkuneuvojen markkinoilla on kuitenkin tuonut esiin direktiivin 94/25/EY ympäristövaatimukseen liittyviä uusia kysymyksiä. Kyseisen kehityksen huomioon ottamiseksi ja tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden markkinointipuitteiden selkeyttämiseksi direktiivin 94/25/EY joitakin osia olisi tarkistettava ja parannettava, ja direktiivi olisi selkeyden vuoksi korvattava tällä direktiivillä.
- (5) Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista 9 päivänä heinäkuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008¹⁷ vahvistetaan laaja-alaiset säännökset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten akkreditoinnista, CE-merkinnästä, unionin markkinavalvontajärjestelmästä sekä unionin markkinoille saapuvien tuotteiden tarkastuksista, ja näitä säännöksiä sovelletaan myös tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin.
- (6) Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista 9 päivänä heinäkuuta 2008 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 768/2008/EY¹⁸ säädetään yhteisistä periaatteista ja viitesäännöksistä uuden lähestymistavan periaatteisiin perustuvan lainsäädännön soveltamiseksi. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi suhteessa muuhun alakohtaiseen tuotelainsäädäntöön on aiheellista mukauttaa tämän direktiivin tietyt säännökset edellä mainittuun päätökseen siltä osin kuin alakohtaiset erityispiirteet eivät edellytä erilaista ratkaisua. Näin ollen tietyt määritelmät, talouden toimijoita koskevat yleiset velvollisuudet, vaatimustenmukaisuusolettama, yhdenmukaistettuja standardeja koskevat viralliset vastalauseet, CE-merkintää koskevat säännöt, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksia koskevat vaatimukset, ilmoitusmenettelyt sekä riskin aiheuttavien tuotteiden käsittelyyn liittyvät menettelyt olisi mukautettava edellä mainittuun päätökseen.
- (7) Jotta valmistajien ja kansallisten viranomaisten olisi helpompi soveltaa tätä direktiiviä, direktiivin 94/25/EY soveltamisalaa ja määritelmiä olisi selkeytettävä. Olisi erityisesti

¹⁵ EYVL C 136, 4.6.1985, s. 1.

¹⁶ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

¹⁷ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

¹⁸ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82.

täsmennettävä, että amfibioalukset eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. On myös tarpeen määritellä, millaiset kanootit ja kajakit jäävät tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, sekä täsmentää, että direktiivin soveltamisalaan kuuluvat vain urheilu- ja vapaa-ajankäyttöön tarkoitettut vesiskootterit.

- (8) Jotta helpotettaisiin direktiivin ymmärtämistä ja yhdenmukaista soveltamista, on myös aiheellista määritellä tällä alalla käytettävät käsitteet ”omaan käyttöön rakennetut vesikulkuneuvot” ja ”yksityinen maahantuoja”.
- (9) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden, jotka saatetaan unionin markkinoille tai otetaan käyttöön, olisi täytettävä asiaa koskevan unionin lainsäädännön vaatimukset, ja talouden toimijoiden olisi toimitusketjuun liittyvien tehtäviensä mukaisesti oltava vastuussa siitä, että tuotteet täyttävät vaatimukset, jotta varmistetaan yleisen edun suojelun korkea taso muun muassa terveyden ja turvallisuuden sekä kuluttajien ja ympäristön suojelun osalta sekä taataan terve kilpailu unionin markkinoilla.
- (10) Kaikkien talouden toimijoiden, jotka kuuluvat toimitus- ja jakeluketjuun, olisi ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat tuotteet eivät oikein rakennettuina ja huollettuina aiheuta vaaraa ihmisten, tavaroiden ja ympäristön turvallisuudelle ja terveydelle ja että markkinoilla asetetaan saataville ainoastaan sellaisia tuotteita, jotka ovat asiaa koskevan unionin lainsäädännön vaatimusten mukaisia. Tässä direktiivissä olisi säädettävä selkeästä ja oikeasuhteisesta velvollisuuksien jakautumisesta, joka vastaa kunkin toimijan tehtävää toimitus- ja jakeluprosessissa.
- (11) Koska tietyt tehtävät voi suorittaa ainoastaan valmistaja, on tarpeen tehdä selvä ero valmistajan ja jakeluketjun myöhempien portaiden toimijoiden välillä. Lisäksi on tarpeen tehdä selvä ero maahantuojan ja jakelijan välillä, koska maahantuoja tuo tuotteita kolmansista maista unionin markkinoille. Maahantuojan olisi sen vuoksi huolehdittava siitä, että nämä tuotteet ovat sovellettavien unionin vaatimusten mukaisia.
- (12) Valmistajalla on parhaat mahdollisuudet suorittaa täydellinen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, koska valmistajalla on yksityiskohtaiset tiedot suunnittelu- ja tuotantoprosessista. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnin olisi sen vuoksi edelleen kuuluttava yksinomaan valmistajan velvollisuuksiin.
- (13) On tarpeen varmistaa, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat kolmansista maista peräisin olevat tuotteet, jotka tulevat unionin markkinoille, ovat kaikkien sovellettavien unionin vaatimusten mukaisia ja etenkin että valmistajat ovat noudattaneet asianmukaisia arviointimenettelyitä kyseisten tuotteiden suhteen. Olisi säädettävä, että maahantuoijat huolehtivat siitä, että tuotteet, joita he saattavat markkinoille, ovat sovellettavien vaatimusten mukaisia, ja että he eivät saata markkinoille tuotteita, jotka eivät ole tällaisten vaatimusten mukaisia tai jotka aiheuttavat riskin. Samasta syystä olisi säädettävä, että maahantuojien on huolehdittava siitä, että vaatimustenmukaisuuden arviointia koskevia menettelyjä on noudatettu ja että tuotteiden merkinnät ja valmistajien laatimat asiakirjat ovat valvontaviranomaisten saatavilla.

- (14) Jos jakelija asettaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan tuotteen saataville markkinoilla sen jälkeen, kun valmistaja tai maahantuoja on saattanut sen markkinoille, jakelijan olisi toimittava asianmukaista huolellisuutta noudattaen varmistaakseen, että hänen tuotteelle suorittamansa käsittely ei vaikuta kielteisesti tuotteen vaatimustenmukaisuuteen. Sekä maahantuojiin että jakelijoiden odotetaan toimivan sovellettavien vaatimusten suhteen asiaankuuluvaa huolellisuutta noudattaen saattaessaan tuotteita markkinoille tai asettaessaan niitä saataville markkinoilla.
- (15) Saattaessaan markkinoille tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa tuotetta maahantuojiin olisi ilmoitettava tuotteessa nimensä ja osoitteensa yhteydenottoja varten. Olisi säädettävä poikkeuksista sellaisia tapauksia varten, joissa merkintää ei voida tehdä varusteen koon tai luonteen vuoksi.
- (16) Jos talouden toimija joko saattaa tuotteen markkinoille omalla nimellään tai tavaramerkillään tai muuttaa tuotetta sellaisella tavalla, joka voi vaikuttaa sovellettavien vaatimusten täyttymiseen, kyseistä toimijaa olisi pidettävä valmistajana ja siksi sen olisi vastattava valmistajalle kuuluvista velvollisuuksista.
- (17) Koska jakelijat ja maahantuoijat ovat lähellä markkinoita, heidän olisi oltava mukana toimivaltaisten kansallisten viranomaisten markkinavalvontatehtävissä ja oltava valmiita osallistumaan niihin aktiivisesti toimittamalla näille viranomaisille kaikki kyseiseen tuotteeseen liittyvät tarvittavat tiedot.
- (18) Tämän alan erityispiirteenä on, että yksityishenkilöt tuovat huviveneitä ja vesiskoottereita kolmansista maista unioniin. Yksityisten maahantuojiin velvollisuuksista säädetään direktiivissä 94/25/EY kuitenkin vain vaatimustenmukaisuuden arvioinnin (rakentamisen jälkeiseen arvioinnin) suorittamiseen liittyvissä erityissäännöksissä. Sen vuoksi on tarpeen selkeyttää yksityisiä maahantuojiin koskevia muita velvollisuuksia, jotka olisi periaatteessa yhdenmukaistettava valmistajan velvollisuuksien kanssa heidän toimiensa eikaupalliseen luonteeseen liittyviä poikkeuksia lukuun ottamatta.
- (19) Tuotteen jäljitettävyyden varmistaminen koko toimitusketjussa edistää markkinavalvonnan yksinkertaistamista ja tehostamista. Tehokas jäljitettävyydsjärjestelmä auttaa markkinavalvontaviranomaisia jäljittämään vaatimustenvastaisen tuotteen markkinoille saattamisesta vastaavan talouden toimijan.
- (20) Selkeyden vuoksi ja jotta säännökset olisivat yhdenmukaisia uuden lähestymistavan mukaisten direktiivien kanssa, on tarpeen määritellä selkeästi, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia tuotteita voidaan saattaa markkinoille ja ottaa käyttöön vain, jos ne täyttävät yleisen vaatimuksen, jonka mukaan ne eivät saa aiheuttaa vaaraa ihmisten, tavaroiden ja ympäristön turvallisuudelle ja terveydelle, ja vain, jos ne täyttävät tässä direktiivissä säädetyt olennaiset vaatimukset.
- (21) Huviveneitä koskevan direktiivin 94/25/EY muuttamisesta annetun direktiivin 2003/44/EY 2 artiklan nojalla annetussa kertomuksessa¹⁹, joka koskee mahdollisuuksia parantaa edelleen huviveneiden moottorien ympäristöominaisuuksia, arvioidaan vaihtoehtoja huvivenemoottorien pakokaasupäästörajojen pienentämiseksi

¹⁹ KOM(2007) 313 lopullinen.

edelleen. Kertomuksessa todetaan, että on aiheellista asettaa direktiivin 2003/44/EY mukaisia raja-arvoja tiukemmat raja-arvot. Raja-arvot olisi asetettava sellaisiksi, että niissä otetaan huomioon puhtaan venemoottoritekniologian kehitys ja mahdollistetaan pyrkimykset pakokaasupäästörajoiden maailmanlaajuiseen yhdenmukaistamiseen. Hiilimonoksidin raja-arvoja olisi kuitenkin korotettava, jotta voitaisiin mahdollistaa muiden ilmansaasteiden merkittävä väheneminen ja varmistaa, että sääntöjen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset pysyvät kohtuullisina.

- (22) Asianmukaisessa ISO-standardissa kuvattuja venemoottoreille tarkoitettuja testisyklejä olisi käytettävä polttoaine- ja teholuokasta riippuen.
- (23) Testipolttoaineiden, joita käytetään arvioitaessa, ovatko moottorit pakokaasupäästörajoiden mukaisia, olisi vastattava asianomaisilla markkinoilla käytettävien polttoaineiden kokoonpanoa, ja siksi unionissa tehtävässä tyyppihyväksynnässä olisi käytettävä eurooppalaisia testipolttoaineita. Koska kolmansien maiden valmistajilla ei kuitenkaan välttämättä ole käytettävissään eurooppalaisia vertailupolttoaineita, hyväksyntäviranomaisten on voitava hyväksyä moottorien testaaminen myös muilla vertailupolttoaineilla. Jotta varmistettaisiin testitulosten laatu ja vertailukelpoisuus, voidaan vertailupolttoaineiksi kuitenkin valita vain asianmukaisessa ISO-standardissa esitettyjen eritelmien mukaisia polttoaineita.
- (24) Meriympäristön suojelun edistämiseksi on aiheellista säätää vaatimus, joka koskee käymäläjätevesisäiliöiden pakollista asentamista vesikulkuneuvoihin, joissa on käymälä.
- (25) Onnettomuustilastoista käy ilmi, että monirunkoisten veneiden ylösalaisin kääntymisen riski on hyvin vähäinen. Riskin vähäisyydestä huolimatta on aiheellista säätää, että ylösalaisin kääntymisen riski on otettava huomioon myös monirunkoisten veneiden osalta siten, että veneen ylösalaisin kääntymisen varalta säädetytjä kelluvuutta ja poistumistietä koskevista vaatimuksista voidaan poiketa vain siinä tapauksessa, että monirunkoinen vene ei ole altis ylösalaisin kääntymiselle.
- (26) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti tämän direktiivin säännöksillä ei saa olla vaikutusta jäsenvaltioiden oikeuteen asettaa tarpeellisiksi katsomiaan vaatimuksia tietyillä vesialueilla liikkumiselle ympäristön ja vesiteiden suojelemiseksi ja niillä liikkuvien turvallisuuden varmistamiseksi, sillä edellytyksellä, että kyseiset säännökset eivät velvoita muuttamaan tämän direktiivin vaatimusten mukaista vesikulkuneuvoa.
- (27) CE-merkintä ilmaisee tuotteen vaatimustenmukaisuuden ja on näkyvä tulos vaatimustenmukaisuuden arvioinnin koko prosessista laajassa merkityksessä. CE-merkinnän yleisistä periaatteista säädetään asetuksessa (EY) N:o 765/2008. Tässä direktiivissä olisi annettava säännöt, jotka koskevat CE-merkinnän kiinnittämistä vesikulkuneuvoon, varusteisiin ja moottoreihin. On aiheellista ulottaa CE-merkinnän kiinnittämistä koskeva velvollisuus koskemaan myös kaikkia sisämoottoreita ja kiinteällä pakoputkistolla varustamattomia sisäperämoottoreita, joiden katsotaan täyttävän tämän direktiivin mukaiset olennaiset vaatimukset.
- (28) On olennaisen tärkeää tehdä selväksi valmistajille ja käyttäjille, että kiinnittämällä CE-merkinnän tuotteeseen valmistaja vakuuttaa, että tuote on kaikkien sovellettavien vaatimusten mukainen ja että hän ottaa siitä täyden vastuun.

- (29) CE-merkinnän olisi oltava ainoa vaatimustenmukaisuusmerkintä, jota käytetään osoittamaan, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluva tuote on unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimusten mukainen. Muita merkintöjä olisi kuitenkin voitava käyttää, jos ne parantavat kuluttajansuojaa eivätkä kuulu unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan.
- (30) Olennaisten turvallisuusvaatimusten noudattamisen varmistamiseksi on tarpeen säätää asianmukaisista vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyistä, joita valmistajan on noudatettava. Nämä menettelyt olisi vahvistettava päätöksessä N:o 768/2008/EY säädettyjen vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulien perusteella. Arviointimenettelyt olisi laadittava vesikulkuneuvoihin sekä niiden moottoreihin ja varusteisiin liittyvän riskitason mukaisesti. Sen vuoksi jokaista vaatimustenmukaisuusryhmää olisi täydennettävä sopivalla menettelyllä tai valitsemalla yksi useasta vastaavasta menettelystä.
- (31) Kokemukset ovat osoittaneet, että on aiheellista sallia useampia vaatimustenmukaisuuden arviointimoduuleja seuraavissa tapauksissa: C luokan huviveneille, joiden rungon pituus on 12 metristä 24 metriin, jos on käytetty yhdenmukaistettuja standardeja, sekä varusteille. Pakokaasupäästöjä ja melua koskevien vaatimusten mukaisuuden arvioinnin osalta olisi tehtävä ero yhdenmukaistettujen standardien käyttämisen ja niiden käyttämättä jättämisen välillä, koska viimeksi mainituissa tapauksissa on perusteltua edellyttää tarkempaa vaatimustenmukaisuuden arviointia. Lisäksi mahdollisuus käyttää vertailuvenetietoja melupäästöjen testauksessa olisi poistettava tarpeettomana, koska sitä ei ole käytetty käytännössä.
- (32) Direktiivi 94/25/EY sisältää sääntöjä huviveneen rakentamisen jälkeisestä arvioinnista, jonka suorittaa kuka tahansa unioniin sijoittautunut luonnollinen tai oikeushenkilö, joka saattaa tuotteen markkinoille, jos valmistaja tai tämän valtuutettu edustaja ei ota vastuuta siitä, että tuote on direktiivin mukainen. Johdonmukaisuuden vuoksi on aiheellista ulottaa tämän menettelyn soveltamisala kattamaan huviveneiden lisäksi myös vesiskootterit. Selkeyden vuoksi olisi määriteltävä, missä tilanteissa tätä menettelyä voidaan käyttää. Jotta estettäisiin tämän menettelyn väärinkäyttö kaupallisiin tarkoituksiin, menettely olisi tuonnin osalta sallittava vain tapauksissa, joissa on kyse yksityisten maahantuojien toteuttamasta ei-kaupallisesta tuonnista. Jotta varmistettaisiin, että ilmoitettu laitos arvioi tuotteen vaatimustenmukaisuuden luotettavasti, on rakentamisen jälkeistä arviointia pyytävälle henkilölle annettava lisää velvollisuuksia, jotka koskevat asiakirjojen toimittamista ilmoitetulle laitokselle.
- (33) Koska on tarpeen varmistaa, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia suorittavien laitosten toiminta on kauttaaltaan korkeatasoista koko unionissa ja koska kaikkien tällaisten laitosten olisi suoritettava tehtävänsä samantasoisesti ja terveen kilpailun edellytysten mukaisesti, sellaisille vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksille, jotka haluavat tulla ilmoitetuiksi tässä direktiivissä tarkoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelujen tarjoamista varten, olisi asetettava pakollisia vaatimuksia.
- (34) Jotta varmistetaan yhtenäinen laatutaso tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnin suorittamisessa, on tarpeen paitsi asettaa vaatimukset, jotka ilmoitetuiksi haluavien vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on täytettävä, myös asettaa samanaikaisesti vaatimukset, jotka

ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten ja muiden, ilmoitettujen laitosten arvioinnissa, ilmoittamisessa ja valvonnassa mukana olevien elinten on täytettävä.

- (35) Asetus (EY) N:o 765/2008 täydentää ja vahvistaa unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden markkinavalvonnan puitteita, mukaan lukien tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat tuotteet. Näin ollen jäsenvaltioiden olisi järjestettävä ja toteutettava kyseisten tuotteiden markkinavalvontaa mainitun asetuksen mukaisesti ja tarvittaessa direktiivin 2001/95/EY mukaisesti.
- (36) Avoimuuden lisäämiseksi ja käsittelyyn kuluvan ajan lyhentämiseksi on tarpeen parantaa nykyistä suojamenettelyä, jonka puitteissa komissio voi tutkia, onko jäsenvaltion toteuttama vaatimusten vastaisena pidettyä tuotetta koskeva toimenpide perusteltu, tehostamalla kyseistä menettelyä ja hyödyntämällä jäsenvaltioissa saatavilla olevaa asiantuntemusta.
- (37) Nykyistä järjestelmää olisi täydennettävä menettelyllä, jonka avulla asianomaiset osapuolet voivat saada tiedon toteutetuista toimenpiteistä sellaisten tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden osalta, jotka aiheuttavat riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle tai muille yleisen edun vuoksi suojeltaville näkökohdille. Sen olisi myös annettava markkinavalvontaviranomaisille mahdollisuus toimia aikaisemmassa vaiheessa tällaisten tuotteiden suhteen yhteistyössä asiaan liittyvien talouden toimijoiden kanssa.
- (38) Silloin kun jäsenvaltiot ja komissio ovat yhtä mieltä jäsenvaltion toteuttaman toimenpiteen oikeutuksesta, komissiolta ei pitäisi edellyttää jatkotoimia.
- (39) Tekniikan kehittymisen ja uuden tieteellisen näytön huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä I olevan B osan 2 kohtaa ja liitteessä I olevan C osan 1 kohtaa, lukuun ottamatta suoria tai epäsuoria muutoksia pakokaasu- tai melupäästöarvoihin sekä Frouden lukuun ja teho-uppouma-suhdearvoon, sekä liitteitä V, VII ja IX. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.
- (40) Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että Euroopan parlamentti ja neuvosto saavat tarvittavat asiakirjat samanaikaisesti, ajoissa ja asianmukaisesti.
- (41) Jotta varmistettaisiin tämän direktiivin täytäntöönpanon yhdenmukaiset edellytykset, täytäntöönpanovalta olisi siirrettävä komissiolle. Kyseistä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011²⁰ mukaisesti.
- (42) Tarkastelumenettelyä olisi sovellettava hyväksyttäessä tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi toteutettavia toimenpiteitä, erityisesti vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä koskevia 25 artiklan mukaisia

²⁰ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

lisäsäännöksiä sekä veneiden suunnitteluluokkia, valmistajan kilpeä, päästöjen torjuntaa ja merenkulkuvaloja koskevia vaatimuksia.

- (43) Tämän direktiivin seurannan täytäntöönpanemiseksi ja sen vaikuttavuuden valvomiseksi olisi säädettävä, että jäsenvaltiot toimittavat direktiivin soveltamista koskevan kertomuksen komissiolle, joka laatii ja julkaisee yhteenvedon kertomuksista.
- (44) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevista säännöistä ja varmistettava, että nämä seuraamukset pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (45) Jotta valmistajilla ja muilla talouden toimijoilla olisi riittävästi aikaa sopeutua tällä direktiivillä säädettyihin vaatimuksiin, on tarpeen säätää tämän direktiivin voimaantulon jälkeisestä siirtymäajasta, jonka aikana direktiivin 94/25/EY mukaisia tuotteita voidaan saattaa markkinoille.
- (46) Sen vuoksi direktiivi 94/25/EY olisi kumottava.
- (47) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojelun ja ympäristön suojelun korkean tason varmistaminen taaten samalla sisämarkkinoiden toiminnan säätämällä yhdenmukaistetut turvallisuusvaatimukset tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluville tuotteille ja vähimmäisvaatimukset markkinavalvonnalle, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden suunnittelua ja valmistusta koskevista vaatimuksista ja kyseisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta unionissa koskevista säännöistä.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan seuraaviin tuotteisiin:
 - a) huviveneet ja keskeneräiset huviveneet;

- b) vesiskootterit;
- c) liitteessä II luetellut varusteet, jotka saatetaan erillisinä unionin markkinoille, jäljempänä ”varusteet”;
- d) moottorit, jotka on asennettu tai erityisesti tarkoitettu asennettaviksi vesikulkuneuvon;
- e) moottorit, jotka on asennettu vesikulkuneuvoihin, jos niihin tehdään moottorin merkittävä muutos;
- f) vesikulkuneuvot, joille on tehty vesikulkuneuvon merkittävä muutos.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin tuotteisiin:

- a) liitteessä I olevassa A osassa esitettyjen suunnittelua ja rakentamista koskevien vaatimusten osalta:
 - i) pelkkään kilpailutarkoitukseen tehdyt vesikulkuneuvot, mukaan lukien valmistajan kilpa- tai harjoitussoutuveneeksi merkitsemät veneet;
 - ii) kanootit ja kajakit, jotka on suunniteltu liikutettaviksi käsivoimin melomalla, sekä gondolit ja polkuveneet;
 - iii) purjelaudat;
 - iv) lainelaudat, mukaan lukien moottorikäyttöiset lainelaudat;
 - v) sellaiset ennen vuotta 1950 suunnitellut historialliset vesikulkuneuvot alkuperäisinä tai yksittäisinä jäljennöksinä, jotka on rakennettu pääasiassa alkuperäisistä materiaaleista ja jotka valmistaja on tällaiseksi vesikulkuneuvoksi merkinnyt;
 - vi) koekäyttöön tarkoitettut vesikulkuneuvot edellyttäen, että niitä ei myöhemmin saateta unionin markkinoille;
 - vii) omaan käyttöön rakennetut vesikulkuneuvot edellyttäen, että niitä ei myöhemmin saateta unionin markkinoille viiden vuoden kuluessa rakentamisesta;
 - viii) erityisesti kaupallista tarkoitusta varten miehitettävät ja matkustajia kuljettavat vesikulkuneuvot, varsinkin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/87/EY²¹ 2 artiklassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/45/EY²² 3 artiklassa määritellyt vesikulkuneuvot matkustajamäärästä riippumatta;
 - ix) sukellusveneet;
 - x) ilmatyynyalukset;

²¹ EUVL L 389, 30.12.2006, s. 1.

²² EUVL L 163, 25.6.2009, s. 1.

- xi) kantosiipialukset;
 - xii) höyrykäyttöiset vesikulkuneuvot, joilla on ulkoinen polttoainejärjestelmä, joka toimii kivihieillä, koksilla, puulla, öljyllä tai kaasulla;
 - xiii) amfibioalukset;
- b) liitteessä I olevassa B osassa esitettyjen pakokaasupäästöjä koskevien vaatimusten osalta:
- i) moottorit, jotka on asennettu tai jotka on tarkoitettu asennettaviksi johonkin seuraavista tuotteista:
 - pelkkään kilpailutarkoitukseen tehdyt ja valmistajan sellaisiksi merkitsemät vesikulkuneuvot,
 - koekäyttöön tarkoitettut vesikulkuneuvot edellyttäen, että niitä ei myöhemmin saateta unionin markkinoille,
 - erityisesti kaupallista tarkoitusta varten miehitettävät ja matkustajia kuljettavat vesikulkuneuvot, varsinkin direktiivin 2006/87/EY 2 artiklassa ja direktiivin 2009/45/EY 3 artiklassa määritellyt vesikulkuneuvot matkustajamäärästä riippumatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 artiklan 3 kohdan soveltamista,
 - sukellusveneet,
 - ilmatyynyalukset,
 - kantosiipialukset,
 - amfibioalukset;
 - ii) sellaiset vuotta 1950 aikaisemman mallin mukaiset alkuperäiset moottorit tai niiden yksittäiset jäljennökset, joita ei ole valmistettu sarjatuotantona ja jotka on asennettu a alakohdan v ja vii alakohdassa tarkoitettuihin vesikulkuneuvoihin;
 - iii) omaan käyttöön rakennetut moottorit, edellyttäen että niitä ei saateta myöhemmin yhteisön markkinoille viiden vuoden aikana;
- c) liitteessä I olevassa C osassa esitettyjen melupäästöjä koskevien vaatimusten osalta:
- i) edellä b alakohdassa tarkoitettut vesikulkuneuvot;
 - ii) omaan käyttöön rakennetut vesikulkuneuvot, edellyttäen että niitä ei saateta myöhemmin unionin markkinoille viiden vuoden aikana.
3. Se seikka, että samaa vesikulkuneuvoa voidaan vuokrata tai käyttää vapaa-ajan veneilykoulutukseen, ei estä vesikulkuneuvon kuulumista tämän direktiivin soveltamisalaan, kun se saatetaan unionin markkinoille virkistyskäyttöä varten.

3 artikla Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. ”vesikulkuneuvolla” huvivenettä tai vesiskootteria;
2. ”huviveneellä” urheiluun tai vapaa-ajan viettoon tarkoitettua venettä, jonka rungon pituus on yhdenmukaistetun standardin mukaisesti mitattuna 2,5 metristä 24 metriin, tyypistä tai käyttövoimasta riippumatta;
3. ”vesiskootterilla” urheiluun tai vapaa-ajan viettoon tarkoitettua vesikulkuneuvoa, jonka pituus on alle 4 metriä, jossa on polttomoottori, jonka pääasiallinen käyttövoiman lähde on vesisuihkupumppu ja joka on suunniteltu siten, että venettä käyttävä henkilö tai henkilöt istuvat, seisovat tai ovat polvillaan rungon päällä pikemminkin kuin sisällä;
4. ”omaan käyttöön rakennetulla vesikulkuneuvolla” vesikulkuneuvoa, jonka sen tuleva käyttäjä on rakentanut omaan käyttöönsä ja joka ei ole talouden toimijan sopimuksen perusteella yksityishenkilölle osittain tai kokonaan rakentama;
5. ”moottorilla” käyttövoimana käytettävää bensiini- tai dieselpolttomoottoria;
6. ”moottorin merkittävällä muutoksella” moottorin muutosta, josta voi aiheutua se, että moottori ylittää liitteessä I olevassa B osassa määritellyt päästörajat, tai joka lisää moottorin nimellistehoa yli 15 prosenttia;
7. ”vesikulkuneuvon merkittävällä muutoksella” olemassa olevan vesikulkuneuvon muutosta, jossa muutetaan vesikulkuneuvon käyttövoima tai johon liittyy moottorin merkittävä muutos taikka joka muuttaa vesikulkuneuvoa siinä määrin, että sitä on pidettävä uutena vesikulkuneuvona;
8. ”käyttövoimalla” mekaanista menetelmää, jonka avulla vesikulkuneuvo kulkee;
9. ”moottoriryhmällä” valmistajan sellaisten moottorien ryhmää, joilla on rakenteensa vuoksi samankaltaiset pakokaasu- ja melupäästöjen ominaisuudet ja jotka ovat tämän direktiivin pakokaasu- ja melupäästöjä koskevien vaatimusten mukaisia;
10. ”asettamisella saataville markkinoilla” tuotteen toimittamista unionin markkinoille jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;
11. ”markkinoille saattamisella” tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;
12. ”käyttöönotolla” tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan tuotteen ensimmäistä käyttöä loppukäyttäjän toimesta unionissa;
13. ”valmistajalla” luonnollista tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka suunnitteluttaa tai valmistuttaa tuotetta ja markkinoi sitä omalla nimellään tai tavaramerkillä;
14. ”valtuutetulla edustajalla” unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan antama kirjallinen toimeksianto hoitaa valmistajan puolesta tietyt tehtävät;

15. ”maahantuojalla” unioniin sijoittautunutta luonnollista tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannelta maasta tuotavan tuotteen unionin markkinoille;
16. ”yksityisellä maahantuojalla” unioniin sijoittautunutta luonnollista tai oikeushenkilöä, joka muun kuin kaupallisen toiminnan yhteydessä tuo tuotteen kolmannelta maasta unioniin aikoen ottaa sen omaan käyttöön;
17. ”jakelijalla” muuta toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin valmistajaa tai maahantuojaa, joka asettaa tuotteen saataville markkinoilla;
18. ”talouden toimijoilla” valmistajia, valtuutettuja edustajia, maahantuojia ja jakelijoita;
19. ”yhdenmukaistetulla standardilla” direktiivin 98/34/EY liitteessä I luetellun eurooppalaisen standardointielimen kyseisen direktiivin 6 artiklan mukaisesti komission pyynnön perusteella vahvistamaa standardia;
20. ”akkreditoinnilla” asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 10 kohdassa määriteltyä akkreditointia;
21. ”kansallisella akkreditointielimellä” asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 11 kohdassa määriteltyä akkreditointielintä;
22. ”vaatimustenmukaisuuden arvioinnilla” prosessia sen arvioimiseksi, täytyvätkö tämän direktiivin mukaiset tuotteet koskevat vaatimukset;
23. ”vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella” elintä, joka suorittaa vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia kuten kalibrointia, testausta, sertifiointia ja tarkastuksia;
24. ”palautusmenettelyllä” kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on saada loppukäyttäjien saataville jo asetetut tuotteet takaisin;
25. ”markkinoilta poistamisella” kaikkia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää toimitusketjussa olevan tuotteen asettaminen saataville markkinoilla;
26. ”markkinavalvonnalla” viranomaisten toimintaa tai toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tuotteet ovat unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä asetettujen sovellettavien vaatimusten mukaisia eivätkä vaaranna terveyttä, turvallisuutta tai muita yleisten etujen suojeluun liittyviä seikkoja;
27. ”CE-merkinnällä” merkintää, jolla valmistaja osoittaa tuotteen olevan merkinnän kiinnittämistä koskevassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä asetettujen sovellettavien vaatimusten mukainen;
28. ”unionin yhdenmukaistamislainsäädännöllä” mitä tahansa unionin lainsäädäntöä, jolla yhdenmukaistetaan tuotteiden kaupan pitämisen ehtoja.

4 artikla
Olennaiset vaatimukset

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita voidaan asettaa saataville ja ottaa niiden tarkoituksen mukaiseen käyttöön vain, jos ne eivät oikein rakennettuina ja huollettuina aiheuta vaaraa ihmisten, tavaroiden ja ympäristön turvallisuudelle ja terveydelle ja vain sillä edellytyksellä, että ne ovat liitteessä I esitettyjen sovellettavien olennaisen vaatimusten mukaisia.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita ei saateta markkinoille eikä oteta käyttöön, jolleivät ne täytä 1 kohdan vaatimuksia.

5 artikla
Vesialueilla liikkumista koskevat kansalliset säännökset

Tämän direktiivin säännökset eivät estä jäsenvaltioita antamasta tietyillä vesialueilla liikkumista koskevia säännöksiä ympäristön ja vesiteiden suojelemiseksi ja niillä liikkuvien turvallisuuden varmistamiseksi, sillä edellytyksellä, että kyseiset säännökset eivät velvoita muuttamaan tämän direktiivin mukaisia vesikulkuneuvoja.

6 artikla
Vapaa liikkuvuus

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää tämän direktiivin mukaisten vesikulkuneuvojen asettamista saataville markkinoilla tai käyttöön ottamista alueellaan.
2. Jäsenvaltiot eivät saa estää keskeneräisten vesikulkuneuvojen asettamista saataville markkinoilla, kun valmistaja tai maahantuoja ilmoittaa liitteessä III olevan A osan mukaisesti, että vesikulkuneuvot on tarkoitus rakentaa loppuun muiden toimesta.
3. Jäsenvaltiot eivät saa estää sellaisten tämän direktiivin mukaisten varusteiden asettamista saataville markkinoilla tai käyttöön ottamista, jotka on tarkoitettu vesikulkuneuvon asennettaviksi, valmistajan tai maahantuojan antaman liitteessä III olevassa B osassa tarkoitetun ilmoituksen mukaisesti.
4. Jäsenvaltiot eivät saa estää seuraavien tuotteiden asettamista saataville markkinoilla tai käyttöön ottamista:
 - a) tämän direktiivin mukaiset moottorit riippumatta siitä, onko ne asennettu vesikulkuneuvoihin,
 - b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/68/EY²³ mukaisesti tyyppihyväksytyt moottorit, jotka ovat niiden mainitun direktiivin liitteessä I olevassa 4.1.2 kohdassa vaiheelle IIIA, IIIB tai IV asetettujen päästörajojen mukaisia, jotka koskevat muissa sovelluksissa kuin sisävesialusten, veturien ja moottorivaunujen työntövoimana käytettäviä dieselmoottoreita,

²³ EYVL L 59, 27.2.1998, s. 1.

c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/55/EY²⁴ mukaisesti tyyppihyväksytyt moottorit, jos valmistaja antaa liitteessä IV olevan 9 kohdan mukaisen ilmoituksen siitä, että moottori täyttää tämän direktiivin pakokaasupäästöjä koskevat vaatimukset silloin, kun se asennetaan vesikulkuneuvon valmistajan ohjeiden mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot eivät saa estää näyttelyissä, messuilla, esittelyissä ja muissa vastaavissa tilanteissa tapahtuvaa sellaisten 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden esittelyä, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia, jos näkyvällä ilmoituksella selvästi todetaan, että kyseiset tuotteet eivät ole tämän direktiivin mukaisia ja että niitä ei voida asettaa saataville eikä ottaa käyttöön unionissa ennen kuin ne on saatettu vaatimustenmukaisiksi.

²⁴ EUVL L 275, 20.10.2005, s. 1.

II LUKU TALOUDEN TOIMIJOIDEN VELVOLLISUUDET

7 artikla Valmistajien velvollisuudet

1. Valmistajien on saattaessaan tuotteita markkinoille varmistettava, että ne on suunniteltu ja valmistettu niiden vaatimusten mukaisesti, joista säädetään 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I.
2. Valmistajien on laadittava 26 artiklan mukaiset tekniset asiakirjat ja suoritettava tai suorituttava sovellettava vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely 20–23 artiklan ja 25 artiklan mukaisesti.

Kun tuotteen vaatimustenmukaisuus sovellettavien vaatimusten suhteen on osoitettu tällaisella menettelyllä, valmistajien on laadittava 16 artiklassa tarkoitettu EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja kiinnitettävä CE-merkintä 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Valmistajien on säilytettävä tekniset asiakirjat ja jäljennös EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun tuote on saatettu markkinoille.
4. Valmistajien on varmistettava, että käytössä on menettelyt, joilla varmistetaan, että sarjatuotannossa noudatetaan vaatimuksia. Muutokset tuotteen suunnittelussa tai ominaisuuksissa ja muutokset yhdenmukaistetuissa standardeissa, joihin nähden tuotteen vaatimustenmukaisuus ilmoitetaan, on otettava asianmukaisesti huomioon.

Silloin, kun se katsotaan tuotteeseen liittyvien riskien kannalta tarkoituksenmukaiseksi, valmistajien on kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi suoritettava näytteisiin perustuvia testejä markkinoilla saataville asetetuille tuotteille ja tutkittava valitukset, vaatimustenvastaiset tuotteet ja tuotteiden palautukset ja tarvittaessa pidettävä niistä kirjaa sekä tiedotettava jakelijoille kaikesta tällaisesta valvonnasta.

5. Valmistajien on varmistettava, että heidän tuotteisiinsa on kiinnitetty tyyppi-, erä- tai sarjanumero tai muu merkintä, jonka ansiosta ne voidaan tunnistaa, tai jos varusteen koko tai luonne ei tätä salli, että vaadittu tieto on annettu pakkauksessa tai tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa liitteessä I olevan A osan 2.1 kohdan mukaisesti.
6. Valmistajien on ilmoitettava nimensä, rekisteröity tuotenimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä osoitteensa, josta heihin saa yhteyden, joko tuotteessa tai, mikäli se ei ole mahdollista, tuotteen pakkauksessa tai tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa. Osoitteessa on ilmoitettava yksi yhteyspiste, jonka kautta valmistajaan voi ottaa yhteyttä.
7. Valmistajien on varmistettava, että tuotteeseen liitetään ohjeet ja turvallisuustiedot, jotka annetaan kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä, kyseisen jäsenvaltion määräämällä yhdellä tai useammalla kielellä.

8. Valmistajien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että tuote, jonka he ovat saattaneet markkinoille, ei ole tämän direktiivin vaatimusten mukainen, on ryhdyttävä välittömästi tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi, jos se on tarpeen. Lisäksi, mikäli tuote aiheuttaa riskin, valmistajien on välittömästi tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden asiasta vastaaville toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joissa he asettivat tuotteen saataville, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.
9. Valmistajien on perustellusta pyynnöstä annettava toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, kielellä, jota kyseinen kansallinen viranomainen helposti ymmärtää. Heidän on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan heidän markkinoille saattamiensa tuotteiden aiheuttamat riskit.

8 artikla *Valtuutetut edustajat*

1. Valmistajat voivat nimittää kirjallisella toimeksiannolla valtuutetun edustajan.
2. Edellä 7 artiklan 1 kohdassa säädetyt velvollisuudet ja teknisten asiakirjojen laatiminen eivät kuulu osana valtuutetun edustajan toimeksiantoon.
3. Valtuutetun edustajan on suoritettava valmistajalta saadussa toimeksiannossa eriteltyt tehtävät. Toimeksiannon mukaan valtuutetun edustajan on voitava suorittaa ainakin seuraavat tehtävät:
 - a) pidettävä jäljennökset EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta ja teknisistä asiakirjoista kansallisten valvontaviranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun tuote on saatettu markkinoille;
 - b) annettava toimivaltaisen kansallisen viranomaisen pyynnöstä kyseiselle viranomaiselle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi;
 - c) tehtävä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan edustajan toimeksiannon piiriin kuuluvien tuotteiden aiheuttamat riskit.

9 artikla *Maahantuojien velvollisuudet*

1. Maahantuojien on saatettava unionin markkinoille ainoastaan vaatimukset täyttäviä tuotteita.
2. Ennen tuotteen saattamista markkinoille maahantuojien on varmistettava, että valmistaja on suorittanut asianmukaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn. Heidän on varmistettava, että valmistaja on laatinut tekniset

asiakirjat, että tuotteeseen on kiinnitetty CE-merkintä, että sen mukana on 16 artiklassa, liitteessä I olevan A osan 2.5 kohdassa, liitteessä I olevan B osan 4 kohdassa ja liitteessä I olevan C osan 2 kohdassa vaaditut asiakirjat ja että valmistaja on noudattanut 7 artiklan 5 ja 6 kohdassa olevia vaatimuksia.

Jos maahantuoja katsoo tai hänellä on syytä uskoa, että tuote ei ole 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I asetettujen vaatimusten mukainen, maahantuoja ei voi saattaa tuotetta markkinoille ennen kuin se on saatettu sovellettavien vaatimusten mukaiseksi. Lisäksi silloin, kun tuotteeseen liittyy riski, maahantuojan on ilmoitettava siitä valmistajalle ja markkinavalvontaviranomaisille.

3. Maahantuojien on ilmoitettava nimensä, rekisteröity tuotenimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä osoitteensa, josta heihin saa yhteyden, joko tuotteessa tai, mikäli se ei varusteiden osalta ole mahdollista, tuotteen pakkauksessa tai tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa.
4. Maahantuojien on varmistettava, että tuotteeseen liitetään ohjeet ja turvallisuustiedot, jotka annetaan kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä, kyseisen jäsenvaltion määräämällä yhdellä tai useammalla kielellä.
5. Maahantuojien on varmistettava, että sinä aikana, jona tuote on heidän vastuullaan, varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta niiden vaatimusten suhteen, joista säädetään 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I.
6. Silloin, kun se katsotaan tarpeelliseksi kuluttajien terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi tuotteen aiheuttamilta riskeiltä, maahantuojien on suoritettava näytteisiin perustuvia testejä kaupan pidetyille tuotteille ja tutkittava valitukset ja vaatimustenvastaiset tuotteet ja tuotteiden palautukset ja tarvittaessa pidettävä niistä kirjaa sekä tiedotettava jakelijoille tällaisesta valvonnasta.
7. Maahantuojien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että tuote, jonka he ovat saattaneet markkinoille, ei ole tämän direktiivin vaatimusten mukainen, on välittömästi ryhdyttävä tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi, jos se on tarpeen. Lisäksi silloin, kun tuote aiheuttaa riskin, maahantuojien on välittömästi tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden asiasta vastaaville toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joissa he asettivat tuotteen saataville, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.
8. Maahantuojien on kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun tuote on saatettu markkinoille, pidettävä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös markkinavalvontaviranomaisten saatavilla ja varmistettava, että tekniset asiakirjat voidaan antaa pyynnöstä kyseisten viranomaisten saataville.
9. Maahantuojien on perustellusta toimivaltaisen kansallisen viranomaisen pyynnöstä annettava kyseiselle viranomaiselle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, kyseisen viranomaisen helposti ymmärtämällä kielellä. Heidän on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joilla pyritään poistamaan heidän markkinoille saattamiensa tuotteiden aiheuttamat riskit.

10 artikla
Jakelijoiden velvollisuudet

1. Kun jakelijat asettavat tuotteen saataville markkinoilla, heidän on toimittava asiaankuuluvaa huolellisuutta noudattaen tämän direktiivin vaatimusten suhteen.
2. Jakelijoiden on ennen tuotteen asettamista saataville markkinoilla tarkastettava, että tuotteessa on CE-merkintä, että sen mukana on 7 artiklan 7 kohdassa, 16 artiklassa ja liitteessä I olevan A osan 2.5 kohdassa, liitteessä I olevan B osan 4 kohdassa ja liitteessä I olevan C osan 2 kohdassa vaaditut asiakirjat sekä ohjeet ja turvallisuustiedot yhdellä tai useammalla kielellä, jota kuluttajat ja muut loppukäyttäjät helposti ymmärtävät siinä jäsenvaltiossa, jossa tuote on määrää asettaa saataville markkinoilla, ja että valmistaja ja maahantuoja ovat noudattaneet vaatimuksia, joista säädetään 7 artiklan 5 ja 6 kohdassa ja 9 artiklan 3 kohdassa.

Jos jakelija katsoo tai hänellä on syytä uskoa, että tuote ei ole 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I asetettujen vaatimusten mukainen, hänen on asetettava tuote saataville markkinoilla vasta sen jälkeen, kun se on saatettu vaatimusten mukaiseksi. Lisäksi silloin, kun tuotteeseen liittyy riski, jakelijan on ilmoitettava siitä valmistajalle tai maahantuojalle ja markkinavalvontaviranomaisille.

3. Jakelijoiden on varmistettava, että sinä aikana, jona tuote on heidän vastuullaan, varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta niiden vaatimusten suhteen, joista säädetään 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I.
4. Jakelijoiden, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että tuote, jonka he ovat asettaneet saataville markkinoilla, ei ole tämän direktiivin vaatimusten mukainen, on varmistettava, että ryhdytään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin kyseisen tuotteen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi tai sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi, jos se on tarpeen. Lisäksi silloin, kun tuote aiheuttaa riskin, jakelijoiden on välittömästi tiedotettava asiasta niiden jäsenvaltioiden asiasta vastaaville toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joissa he asettivat tuotteen saataville, ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimenpiteistä.
5. Jakelijoiden on toimivaltaisen kansallisen viranomaisen pyynnöstä annettava kyseiselle viranomaiselle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi. Heidän on tehtävä kyseisen viranomaisen kanssa tämän pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joita on toteutettu heidän markkinoilla saataville asettamiensa tuotteiden aiheuttamien riskien poistamiseksi.

11 artikla
Tapaukset, joissa valmistajien velvollisuuksia sovelletaan maahantuojiin ja jakelijoihin

Maahantuoja tai jakelija on pidettävä tämän direktiivin mukaisesti valmistajana ja häntä koskevat samat velvollisuudet kuin valmistajaa 7 artiklan mukaisesti silloin, kun hän saattaa tuotteen markkinoille omalla nimellään tai tavaramerkillä tai muuttaa jo markkinoille saatettua tuotetta tavalla, joka voi vaikuttaa tämän direktiivin vaatimusten täyttymiseen.

12 artikla
Yksityisten maahantuojien velvollisuudet

1. Jollei valmistaja tai tämän unioniin sijoittautunut valtuutettu edustaja ota vastuuta siitä, että tuote on tämän direktiivin mukainen, yksityisen maahantuojan on täytettävä tai täytätettävä 7 artiklan 1–4 kohdassa ja 7 ja 9 kohdassa esitetyt valmistajan velvollisuudet.
2. Jos vaadittuja teknisiä asiakirjoja ei saada valmistajalta, yksityisen maahantuojan on laadittava ne käyttämällä soveltuvaa asiantuntemusta, jota voi tarjota esimerkiksi ilmoitettu laitos, joka ei osallistu kyseisen tuotteen vaatimustenmukaisuuden arviointiin.
3. Yksityisen maahantuojan on varmistettava, että tuotteeseen on merkitty tuotteen vaatimustenmukaisuuden arvioinnin suorittaneen ilmoitetun laitoksen nimi ja osoite.

13 artikla
Talouden toimijoiden tunnistetiedot

1. Talouden toimijoiden on pyynnöstä esitettävä markkinavalvontaviranomaisille seuraavien toimijoiden tunnistetiedot:
 - a) kaikki talouden toimijat, jotka ovat toimittaneet heille tuotetta;
 - b) kaikki talouden toimijat, joille he ovat toimittaneet tuotetta.

Talouden toimijoiden on kyettävä esittämään ensimmäisessä kohdassa tarkoitettut tiedot kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun heille on toimitettu tuote tai kun he ovat toimittaneet tuotteen.

2. Yksityisten maahantuojien on pyynnöstä esitettävä markkinavalvontaviranomaisille sen talouden toimijan tunnistetiedot, joka on toimittanut tuotteen heille.

Yksityisten maahantuojien on kyettävä esittämään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun heille on toimitettu tuote.

III LUKU TUOTTEEN VAATIMUSTENMUKAISUUS

14 artikla

Vaatimustenmukaisuusolettama

Tuotteiden, jotka ovat yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, mukaisia, katsotaan olevan kyseisten standardien tai niiden osien kattamien vaatimusten mukaisia, joista säädetään 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I.

15 artikla

Virallinen vastalause yhdenmukaistettuja standardeja vastaan

1. Jos jäsenvaltio tai komissio katsoo, että yhdenmukaistettu standardi ei täysin täytä niitä vaatimuksia, jotka se kattaa ja joista säädetään 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I, komissio tai asianomainen jäsenvaltio saattaa asian direktiivin 98/34/EY 5 artiklalla perustetun komitean käsiteltäväksi ja esittää perustelunsa. Komitea antaa asianmukaisia eurooppalaisia standardointielimiä kuultuaan lausuntonsa viipymättä.
2. Komissio tekee komitean lausunnon perusteella päätöksen kyseiseen yhdenmukaistettuun standardiin liittyvän viittauksen tai viitetiedon julkaisemisesta, sen julkaisematta jättämisestä, sen julkaisemisesta varauksin, tai sen säilyttämisestä ennallaan tai rajoituksin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* taikka sen poistamisesta *Euroopan unionin virallisesta lehdestä*.
3. Komissio ilmoittaa asiasta asianomaiselle eurooppalaiselle standardointielimelle ja tarvittaessa pyytää kyseisten yhdenmukaistettujen standardien tarkistusta.

16 artikla

EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

1. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on ilmoitettava, että 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I täsmennettyjen vaatimusten täyttyminen on osoitettu.
2. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on noudatettava rakenteeltaan tämän direktiivin liitteessä IV olevaa mallia, sen on sisällettävä päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II olevissa asiaa koskeissa moduuleissa eritellyt tekijät ja se on pidettävä jatkuvasti ajan tasalla. Se on käännettävä sen jäsenvaltion vaatimalle kielelle tai kielille, jonka markkinoilla tuote asetetaan saataville tai jossa se otetaan käyttöön.
3. Laatimalla EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen valmistaja tai yksityinen maahantuojaja ottaa vastuun tuotteen vaatimustenmukaisuudesta.

4. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on aina oltava mukana
 - a) jokaisessa vesikulkuneuvossa, ja se on liitettävä liitteessä I olevan A osan 2.5 kohdassa tarkoitettuun käyttäjän käsikirjaan,
 - b) jokaisessa varusteessa, joka saatetaan erillisenä markkinoille,
 - c) jokaisessa moottorissa, ja se on liitettävä liitteessä I olevan B osan 4 kohdassa tarkoitettuun käyttäjän käsikirjaan.

17 artikla

CE-merkintää koskevat yleiset periaatteet

CE-merkintää koskevat asetuksen (EY) N:o 765/2008 30 artiklassa säädetyt yleiset periaatteet.

18 artikla

CE-merkinnällä varustettavat tuotteet

1. Kun seuraavia tuotteita asetetaan saataville markkinoilla tai otetaan käyttöön, niissä on oltava CE-merkintä:
 - a) vesikulkuneuvot ja varusteet, joiden katsotaan täyttävän liitteessä I esitetyt olennaiset vaatimukset;
 - b) perämoottorit, joiden katsotaan täyttävän liitteessä I olevassa B ja C osassa esitetyt olennaiset vaatimukset;
 - c) kiinteällä pakoputkistolla varustetut sisäperämoottorit, joiden katsotaan täyttävän liitteessä I olevassa B ja C osassa esitetyt olennaiset vaatimukset;
 - d) sisämoottorit ja kiinteällä pakoputkistolla varustamattomat sisäperämoottorit, joiden katsotaan täyttävän liitteessä I olevassa B ja C osassa esitetyt pakokaasupäästöjä koskevat vaatimukset.
2. Jäsenvaltioiden on katsottava sellaisten I kohdassa tarkoitettujen tuotteiden olevan tämän direktiivin mukaisia, joissa on CE-merkintä.

19 artikla

CE-merkinnän kiinnittämistä koskevat säännöt ja ehdot

1. CE-merkintä on kiinnitettävä 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi. Jos tämä ei varusteiden osalta ole mahdollista tai perusteltua tuotteen koon tai luonteen vuoksi, merkintä on kiinnitettävä pakkaukseen ja mukana oleviin asiakirjoihin.
2. CE-merkintä on kiinnitettävä ennen tuotteen markkinoille saattamista tai käyttöön ottamista. CE-merkintään ja 3 kohdassa tarkoitettuun tunnusnumeroon voidaan liittää kuvamerkki tai muuta tietoa, joka liittyy erityisriskiin tai -käyttöön.

3. CE-merkinnän jälkeen on merkittävä ilmoitetun laitoksen tunnusnumero, jos laitos on mukana tuotannon tarkastusvaiheessa.

Ilmoitetun laitoksen tunnusnumeron kiinnittää laitos itse tai sen ohjeiden mukaisesti valmistaja tai valmistajan valtuutettu edustaja.

IV LUKU

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTI

20 artikla

Sovellettavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt

1. Valmistajan tai tämän valtuutetun edustajan on sovellettava 21, 22 ja 23 artiklassa tarkoitetuissa moduuleissa esitettyjä menettelyjä ennen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden markkinoille saattamista.
2. Yksityisen maahantuojan on sovellettava 24 artiklassa tarkoitettua menettelyä ennen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen käyttöön ottamista, jollei valmistaja tai tämän valtuutettu edustaja ole suorittanut vaatimustenmukaisuuden arviointia kyseiselle tuotteelle.
3. Henkilön, joka saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön moottorin tai vesikulkuneuvon, jota on muutettu merkittävästi, tai henkilön, joka muuttaa tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolella olevan vesikulkuneuvon aiottua käyttötarkoitusta siten, että siitä tulee direktiivin soveltamisalaan kuuluva vesikulkuneuvo, on sovellettava 24 artiklassa tarkoitettua menettelyä ennen tuotteen markkinoille saattamista tai käyttöön ottamista.
4. Henkilön, joka saattaa markkinoille omaan käyttöön rakennetun vesikulkuneuvon ennen 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan viii alakohdassa tarkoitetun viiden vuoden määräajan umpeutumista, on sovellettava 24 artiklassa tarkoitettua menettelyä ennen tuotteen markkinoille saattamista.

21 artikla

Suunnittelu ja rakentaminen

1. Huviveneiden suunnittelun ja rakentamisen osalta on sovellettava seuraavia päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II esitettyjä menettelyjä:
 - a) liitteessä I olevan A osan 1 kohdassa tarkoitettujen luokkien A ja B osalta
 - i) huviveneisiin, joiden rungon pituus on 2,5 metristä 12 metriin, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
 - moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu tuotetestaus),
 - moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa,

- moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
 - moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
- ii) huviveneisiin, joiden rungon pituus on 12 metristä 24 metriin, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
- moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa,
 - moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
 - moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
- b) liitteessä I olevan A osan 1 kohdassa tarkoitetun luokan C osalta:
- i) huviveneisiin, joiden rungon pituus on 2,5 metristä 12 metriin, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
- jos noudatetaan liitteessä I olevan A osan 3.2 ja 3.3 kohtaan liittyviä yhdenmukaistettuja standardeja: moduuli A (sisäinen tuotannonvalvonta), moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu tuotetestaus), moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa, moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus) tai moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
 - jos liitteessä I olevan A osan 3.2 ja 3.3 kohtaan liittyviä yhdenmukaistettuja standardeja ei noudateta: moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu tuotetestaus), moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa, moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus) tai moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
- ii) huviveneisiin, joiden rungon pituus on 12 metristä 24 metriin, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
- jos noudatetaan liitteessä I olevan A osan 3.2 ja 3.3 kohtaan liittyviä yhdenmukaistettuja standardeja: moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu tuotetestaus), moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa, moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus) tai moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
 - jos liitteessä I olevan A osan 3.2 ja 3.3 kohtaan liittyviä yhdenmukaistettuja standardeja ei noudateta: moduuli B (EU-

tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa, moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus) tai moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);

- c) liitteessä I olevan A osan 1 kohdassa tarkoitetun luokan D osalta:
- i) huviveneisiin, joiden rungon pituus on 2,5 metristä 24 metriin, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
- moduuli A (sisäinen tuotannonvalvonta),
 - moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu tuotetestaus),
 - moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa,
 - moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
 - moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus).

2. Vesiskootterien suunnittelun ja rakentamisen osalta on sovellettava seuraavia päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II esitettyjä menettelyjä:

- a) moduuli A (sisäinen tuotannonvalvonta),
- b) moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu tuotetestaus),
- c) moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa,
- d) moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
- e) moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus).

3. Varusteiden suunnittelun ja rakentamisen osalta on sovellettava seuraavia päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II esitettyjä menettelyjä:

- a) moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa,
- b) moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
- c) moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus).

22 artikla
Pakokaasupäästöt

Edellä 2 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden pakokaasupäästöjen osalta moottorin valmistajan tai tämän valtuutetun edustajan unionissa on sovellettava seuraavia päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II esitettyjä menettelyjä:

- a) jos testit tehdään käyttäen yhdenmukaistettua standardia, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
 - i) moduuli B (EU-tyyppitarkastus) yhdessä moduulin C, D, E tai F kanssa,
 - ii) moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
 - iii) moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
- b) jos testit tehdään käyttämättä yhdenmukaistettua standardia, moduuli B yhdessä moduulin C1 kanssa.

23 artikla
Melupäästöt

1. Vesikulkuneuvon valmistajan tai tämän unioniin sijoittautuneen valtuutetun edustajan on melupäästöjen osalta sovellettava huviveneisiin, joissa on kiinteällä pakoputkistolla varustamaton sisäperämoottori tai sisämoottori, sekä huviveneisiin, joissa on kiinteällä pakoputkistolla varustamaton sisäperämoottori tai sisämoottori ja joille on tehty vesikulkuneuvon merkittävä muutos ja jotka on sen jälkeen saatettu unionin markkinoille muutosta seuraavien viiden vuoden aikana, seuraavia päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II esitettyjä menettelyjä:

- a) jos testit tehdään käyttäen yhdenmukaistettua melumittausstandardia, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
 - i) moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu testaus),
 - ii) moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
 - iii) moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
- b) jos testit tehdään käyttämättä yhdenmukaistettua melumittausstandardia, moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
- c) jos arviointiin käytetään Frouden lukua ja teho-*uppouma*-suhdearvoon perustuvaa menetelmää, mikä tahansa seuraavista moduuleista:
 - i) moduuli A (sisäinen tuotannonvalvonta),

- ii) moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
 - iii) moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus).
2. Vesiskootterien tai moottorien valmistajien on melupäästöjen osalta sovellettava vesiskoottereihin, perämoottoreihin ja kiinteällä pakoputkistolla varustettuihin sisäperämoottoreihin, jotka on tarkoitettu asennettavaksi huviveneeseen, seuraavia päätöksen N:o 768/2008/EY liitteessä II esitettyjä menettelyjä:
- a) jos testit tehdään käyttäen yhdenmukaistettua melumittaustandardia:
 - i) moduuli A1 (sisäinen tuotannonvalvonta ja valvottu testaus),
 - ii) moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus),
 - iii) moduuli H (täydelliseen laadunvarmistukseen perustuva vaatimustenmukaisuus);
 - b) jos testit tehdään käyttämättä yhdenmukaistettua melumittaustandardia, moduuli G (yksikkökohtaiseen tarkastukseen perustuva vaatimustenmukaisuus).

24 artikla

Rakentamisen jälkeinen arviointi

Edellä 20 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu rakentamisen jälkeinen arviointi on suoritettava liitteessä V esitetyllä tavalla.

25 artikla

Lisävaatimukset

1. Kun käytetään päätöksen N:o 768/2008/EY liitteen II mukaista moduulia B, EU-tyyppitarkastus on suoritettava kyseisen moduulin 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa määritellyllä tavalla.

Moduulissa B tarkoitettu tuotantotyyppi voi kattaa useita tuotemuunnoksia, jos muunnosten väliset erot eivät vaikuta tuotteen turvallisuustasoon eivätkä muihin tuotetta koskeviin suoritusvaatimuksiin.
2. Kun käytetään päätöksen N:o 768/2008/EY liitteen II mukaista moduulia A1, tuotetarkastukset on tehtävä yhdelle tai useammalle valmistajan tuotantoa edustavalle vesikulkuneuvolle, ja tämän direktiivin liitteessä VI esitettyjä lisävaatimuksia on sovellettava.
3. Mahdollisuutta käyttää päätöksen N:o 768/2008/EY liitteen II mukaisissa moduuleissa A1 ja C1 tarkoitettuja akkreditoituja sisäisiä laitoksia ei sovelleta.

4. Kun käytetään päätöksen N:o 768/2008/EY liitteen II mukaista moduulia F, pakokaasupäästöjä koskevien vaatimusten mukaisuuden arviointiin on sovellettava tämän direktiivin liitteessä VII kuvattua menettelyä.
5. Kun käytetään päätöksen N:o 768/2008/EY liitteen II mukaista moduulia C ja jos valmistaja ei noudata päätöksen N:o 768/2008/EY liitteen II mukaisessa moduulissa H kuvattua asiaankuuluvaa laatujärjestelmää, valmistajan valitseman ilmoitetun laitoksen on sisäisten tuotetarkastusten laadun tarkistamiseksi tehtävä tai teetettävä tuotetarkastuksia määrittämissä satunnaisin väliajoin arvioidakseen tässä direktiivissä asetettujen pakokaasupäästöjä koskevien vaatimusten mukaisuutta. Jos laatutaso vaikuttaa riittämättömältä tai jos vaikuttaa siltä, että on tarpeen tarkistaa valmistajan esittämien tietojen oikeellisuus, on sovellettava tämän direktiivin liitteessä VIII säädettyä menettelyä.

26 artikla

Tekniset asiakirjat

1. Edellä 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen teknisten asiakirjojen on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot tai yksityiskohdat tavoista, joilla valmistaja on pyrkinyt varmistamaan, että tuote täyttää 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I säädetyt vaatimukset. Niiden on erityisesti sisällettävä liitteessä IX luetellut asiakirjat.
2. Teknisten asiakirjojen on mahdollistettava tuotteen suunnittelun, valmistuksen ja toiminnan ymmärtäminen ja sen arvioiminen, onko tuote tämän direktiivin mukainen.

V LUKU

VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTILAITOSTEN ILMOITTAMINEN

27 artikla *Ilmoittaminen*

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille laitokset, joille on annettu lupa suorittaa kolmantena osapuolena vaatimustenmukaisuuden arviointitehtäviä tämän direktiivin mukaisesti.

28 artikla *Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset*

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä ilmoittamisesta vastaava viranomainen, joka on vastuussa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointiin ja ilmoittamiseen ja tässä direktiivissä tarkoitettujen ilmoitettujen laitosten valvontaan liittyvien tarvittavien menettelyjen perustamisesta ja suorittamisesta, mukaan luettuna 34 artiklan säännösten noudattaminen.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin ja valvonnan suorittaa kansallinen akkreditointielin siten kuin asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tarkoitetaan ja sen mukaisesti.
3. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen delegoi tai antaa muulla tavoin tehtäväksi 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin, ilmoittamisen tai valvonnan elimelle, joka ei ole valtiollinen yksikkö, kyseisen elimen on oltava oikeushenkilö ja sen on noudatettava tarvittavin muutoksin 29 artiklassa säädettyjä vaatimuksia. Lisäksi tällaisella elimellä on oltava järjestelyt toiminnastaan syntyvien vastuiden kattamiseksi.
4. Ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on otettava täysi vastuu tehtävistä, joita 3 kohdassa tarkoitettu elin suorittaa.

29 artikla *Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskevat vaatimukset*

1. Ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten on oltava sillä tavoin perustettuja, ettei synny eturistiriitaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten kanssa.
2. Ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten on oltava organisaatioltaan ja toiminnaltaan sellaisia, että niiden toimien objektiivisuus ja puolueettomuus on turvattu.
3. Ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten organisaatioiden on oltava sellaisia, että kunkin päätöksen, joka koskee vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ilmoittamista, tekevät eri toimivaltaiset henkilöt kuin ne, jotka suorittivat arvioinnin.

4. Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset eivät saa tarjota eivätkä suorittaa mitään toimintoja, joita vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset suorittavat, eikä konsultointipalveluja kaupallisin tai kilpailullisin perustein.
5. Ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten on turvattava saatujen tietojen luottamuksellisuus.
6. Ilmoittamisesta vastaavilla viranomaisilla on oltava käytössään riittävä määrä pätevää henkilöstöä tehtäviensä asianmukaista hoitamista varten.

30 artikla

Ilmoittamisesta vastaavia viranomaisia koskeva tiedotusvelvollisuus

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle kansallisista menettelyistään, jotka koskevat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten arviointia ja ilmoittamista sekä ilmoitettujen laitosten valvontaa, sekä mahdollisista muutoksista näihin tietoihin.

Komissio saattaa kyseiset tiedot julkisesti saataville.

31 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskevat vaatimukset

1. Tämän direktiivin mukaista ilmoittamista varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on täytettävä 2–11 kohdassa säädetyt vaatimukset.
2. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on oltava perustettuja kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja niiden on oltava oikeushenkilöitä.
3. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on oltava arvioimastaan organisaatiosta tai tuotteesta riippumaton kolmas osapuoli.

Elintä, joka kuuluu yrittäjäjärjestöön tai ammattialajärjestöön, joka edustaa yrityksiä, jotka ovat osallisina elimen arvioimien tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa, toimittamisessa, asentamisessa, käytössä tai ylläpidossa, voidaan pitää tällaisena elimenä sillä ehdolla, että osoitetaan sen riippumattomuus ja välttyminen eturistiriidoilta.

4. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät saa olla arvioimiensa tuotteiden suunnittelija, valmistaja, toimittaja, asentaja, ostaja, omistaja, käyttäjä tai ylläpitäjä eikä minkään tällaisen osapuolen valtuutettu edustaja. Tämä ei sulje pois sellaisten arvioitujen tuotteiden käyttöä, jotka ovat vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen toimien kannalta tarpeellisia, tai sellaisten tuotteiden käyttöä henkilökohtaisiin tarkoituksiin.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, sen ylin johto ja vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamisesta vastaava henkilöstö eivät myöskään saa olla suoranaisesti mukana näiden tuotteiden suunnittelussa tai valmistuksessa, kaupan pitämisessä, asentamisessa, käytössä tai ylläpidossa eivätkä edustaa näissä toiminnoissa mukana olevia osapuolia. He eivät saa osallistua mihinkään toimintaan, joka voi olla ristiriidassa sen kanssa, että he ovat arvioissaan riippumattomia, tai

vaarantaa heidän riippumattomuuttaan, joka liittyy vaatimuksenmukaisuuden arviointitoimiin, joita varten heidät on ilmoitettu. Tämä koskee erityisesti konsultointipalveluja.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on varmistettava, että niiden tytäryhtiöiden tai alihankkijoiden toimet eivät vaikuta niiden suorittamien vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien luottamuksellisuuteen, objektiivisuuteen ja puolueettomuuteen.

5. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ja niiden henkilöstön on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja kyseisellä erityisalalla vaadittavaa teknistä pätevyyttä noudattaen ja oltava vapaat kaikesta, erityisesti taloudellisesta, painostuksesta ja houkuttelusta, joka saattaisi vaikuttaa heidän arviointiinsa tai vaatimustenmukaisuuden arviointitoimiensa tuloksiin, erityisesti niiden henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joille näiden toimien tuloksilla on merkitystä.
6. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on kyettävä suorittamaan vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävät, jotka tällaiselle laitokselle on osoitettu 20–25 artiklan säännöksissä ja joita varten se on ilmoitettu, siitä riippumatta suorittaako vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos kyseiset tehtävät itse vai suoritetaanko ne sen puolesta ja sen vastuulla.

Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksella on kaikissa tapauksissa ja kunkin sellaisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja tuotetyypin tai -luokan osalta, jota varten se on ilmoitettu, oltava käytössään

- a) riittävä henkilöstö, jolla on tekninen tietämys ja riittävä ja soveltuva kokemus vaatimustenmukaisuuden arviointitehtävien suorittamiseksi;
- b) kuvaukset menettelyistä, joiden mukaisesti vaatimustenmukaisuuden arviointi suoritetaan, siten, että varmistetaan näiden menettelyjen avoimuus ja toistettavuus.

Sen käytössä on oltava asianmukaiset toimintatavat ja menettelyt, joilla erotetaan toisistaan ilmoitettuna laitoksena suoritettavat tehtävät ja muu toiminta;
- c) menettelyt, joiden mukaisesti se hoitaa tehtäviään siten, että yritysten koko, toimiala ja rakenne, tuotteissa käytettävän teknologian monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona otetaan asianmukaisesti huomioon.

Sillä on oltava käytössään tarvittavat keinot niiden teknisten ja hallinnollisten tehtävien suorittamiseen, joita vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien asianmukainen hoitaminen edellyttää, ja sillä on oltava mahdollisuus käyttää kaikkia tarvittavia laitteita tai välineitä.

7. Vaatimustenmukaisuuden arviointitoimien suorittamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava
 - a) vankka tekninen ja ammatillinen koulutus, joka kattaa kaikki ne vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, joita varten vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos on ilmoitettu;

- b) riittävät tiedot suoritettavia arviointeja koskevista vaatimuksista ja riittävät valtuudet tällaisten arviointien suorittamiseen;
 - c) asianmukaiset tiedot ja ymmärrys olennaisista vaatimuksista, sovellettavista yhdenmukaistetuista standardeista ja asiaankuuluvasta unionin yhdenmukaistamislainsäädännöstä ja asiaankuuluvasta kansallisesta lainsäädännöstä;
 - d) kyky laatia todistuksia, asiakirjoja ja selostuksia, joilla osoitetaan, että arvioinnit on suoritettu.
8. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten, niiden ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön puolueettomuus on varmistettava.
- Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen ylimmän johdon ja arviointihenkilöstön palkka ei saa olla riippuvainen suoritettujen arviointien määrästä eikä arviointien tuloksista.
9. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on otettava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu jäsenvaltiolle sen kansallisen lainsäädännön perusteella tai jollei jäsenvaltio itse ole välittömästi vastuussa vaatimustenmukaisuuden arvioinnista.
10. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten henkilöstöllä on vaitiolovelvollisuus kaikkien niiden tietojen suhteen, jotka ne saavat suorittaessaan tehtäviään 20–25 artiklan tai sen täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön säännösten mukaisesti, paitsi sen jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin nähden, jossa laitosten toimet suoritetaan. Omistusoikeudet on suojattava.
11. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on osallistuttava asiaankuuluviin standardointitoimiin ja 44 artiklan nojalla perustetun ilmoitettujen laitosten koordinoitiryhmän toimiin tai varmistettava, että niiden arviointihenkilöstö saa niistä tiedon, ja sovellettava yleisinä ohjeina kyseisen ryhmän työn tuloksena saatuja hallinnollisia päätöksiä ja asiakirjoja.

32 artikla

Vaatimustenmukaisuusolettama

Jos vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos voi osoittaa olevansa sellaisissa olennaisissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai niiden osissa vahvistettujen edellytysten mukainen, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, sen oletetaan täyttävän 31 artiklassa säädetty vaatimukset, mikäli sovellettavat yhdenmukaistetut standardit kattavat nämä vaatimukset.

33 artikla

Virallinen vastalause yhdenmukaistettuja standardeja vastaan

Mikäli jäsenvaltio tai komissio esittää virallisen vastalauseen 32 artiklassa tarkoitettuja yhdenmukaistettuja standardeja vastaan, sovelletaan 15 artiklan säännöksiä.

34 artikla

Ilmoitettujen laitosten tytäryhtiöt ja alihankinta

1. Jos ilmoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos antaa alihankintaan tietyt vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät tehtävät tai käyttää tytäryhtiötä, sen on varmistettava, että alihankkija tai tytäryhtiö täyttää 31 artiklassa säädetyt vaatimukset, ja tiedotettava siitä ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle.
2. Ilmoitettujen laitosten on otettava täysi vastuu alihankkijoiden tai tytäryhtiöiden suorittamista tehtävistä riippumatta siitä, mihin nämä ovat sijoittautuneet.
3. Toimia voidaan antaa alihankintaan tai teettää tytäryhtiöllä ainoastaan, jos siitä on sovittu asiakkaan kanssa.
4. Ilmoitettujen laitosten on pidettävä ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen saatavilla asiakirjat, jotka koskevat alihankkijan tai tytäryhtiön pätevyyden arviointia sekä työtä, jonka se on suorittanut 20–25 artiklan nojalla.

35 artikla

Ilmoittamista koskeva hakemus

1. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on toimitettava ilmoittamista koskeva hakemus sen jäsenvaltion ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun hakemukseen on liitettävä kuvaus vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista ja tuotteesta tai tuotteista, joiden osalta laitos katsoo olevansa pätevä, sekä mahdollinen akkreditointitodistus, jonka kansallinen akkreditointielin on antanut ja jossa todistetaan, että vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos täyttää 31 artiklassa säädetyt vaatimukset.
3. Jos asianomainen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos ei voi toimittaa akkreditointitodistusta, sen on toimitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan tarkastaa, tunnustaa ja säännöllisesti valvoa, että se täyttää 31 artiklassa säädetyt vaatimukset.

36 artikla

Ilmoitusmenettely

1. Ilmoittamisesta vastaavat viranomaiset voivat ilmoittaa ainoastaan sellaiset vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset, jotka ovat täyttäneet 31 artiklassa säädetyt vaatimukset.
2. Ilmoittamisesta vastaavien viranomaisten on tehtävä ilmoitus komissiolle ja muille jäsenvaltioille käyttäen komission kehittämää ja hallinnoimaa sähköistä ilmoitusvälinettä.
3. Ilmoituksen on sisällettävä täydelliset tiedot vaatimustenmukaisuuden arviointitoimista, vaatimustenmukaisuuden arviointimoduulista tai -moduuleista, asianomaisesta tuotteesta tai tuotteista sekä asiaankuuluva todistus pätevyydestä.

4. Jos ilmoitus ei perustu 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun akkreditointitodistukseen, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki tarpeelliset asiakirjatodisteet, joiden avulla voidaan todistaa vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen pätevyys ja toteutetut järjestelyt, jotta voidaan varmistaa, että laitosta valvotaan säännöllisesti ja että se täyttää edelleen 31 artiklassa säädetyt vaatimukset.
5. Asianomainen laitos voi suorittaa ilmoitetun laitoksen tehtäviä ainoastaan siinä tapauksessa, että komissio ja muut jäsenvaltiot eivät esitä vastalauseita kahden viikon kuluessa ilmoittamisesta siinä tapauksessa, että akkreditointitodistusta käytetään, ja kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta siinä tapauksessa, että akkreditointia ei käytetä.

Ainoastaan tällaista laitosta pidetään tässä direktiivissä tarkoitettuna ilmoitettuna laitoksena.

6. Komissiolle ja muille jäsenvaltioille on ilmoitettava myöhemmistä asian kannalta merkityksellisistä muutoksista kyseiseen ilmoitukseen.

37 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskevat tunnusnumerot ja luettelot

1. Komissio antaa ilmoitetulle laitokselle tunnusnumeron.

Se antaa yhden ainoan tällaisen numeron myös silloin, kun laitos ilmoitetaan usean unionin säädöksen nojalla.

2. Komissio asettaa julkisesti saataville luettelon laitoksista, jotka on ilmoitettu tämän direktiivin nojalla, mukaan luettuna tunnusnumerot, jotka niille on annettu, ja toimet, joita varten ne on ilmoitettu.

Komissio huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.

38 artikla

Muutokset ilmoitukseen

1. Jos ilmoittamisesta vastaava viranomainen on todennut tai saanut tietää, ettei ilmoitettu laitos enää täytä 31 artiklassa säädetyjä vaatimuksia tai ettei se täytä velvollisuuksiaan, ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen on tarpeen mukaan rajoitettava ilmoitusta taikka peruutettava se toistaiseksi tai kokonaan, riippuen vaatimusten täyttämättä jättämisen tai velvollisuuksien noudattamatta jättämisen vakavuudesta. Sen on ilmoitettava tästä välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille.
2. Jos ilmoitusta rajoitetaan tai se peruutetaan toistaiseksi tai kokonaan tai jos ilmoitettu laitos on lopettanut toimintansa, ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että kyseisen laitoksen asiakirja-aineistot joko käsittelee toinen ilmoitettu laitos tai ne pidetään ilmoittamisesta ja markkinavalvonnasta vastaavien viranomaisten pyynnöstä näiden viranomaisten saatavilla.

39 artikla

Ilmoitettujen laitosten pätevyyden riitauttaminen

1. Komissio tutkii kaikki tapaukset, joissa se epäilee tai sen tietoon saatetaan epäily ilmoitetun laitoksen pätevyydestä tai siitä, täyttääkö ilmoitettu laitos edelleen sille asetetut vaatimukset ja velvollisuudet.
2. Ilmoituksen tehneen jäsenvaltion on toimitettava pyynnöstä komissiolle kaikki tiedot, jotka liittyvät ilmoituksen perusteisiin tai asianomaisen laitoksen pätevyyden ylläpitoon.
3. Komissio varmistaa, että kaikkia sen tutkimusten yhteydessä saatuja arkaluontoisia tietoja käsitellään luottamuksellisesti.
4. Jos komissio toteaa, että ilmoitettu laitos ei täytä tai ei enää täytä sen ilmoittamiselle asetettuja vaatimuksia, se ilmoittaa asiasta ilmoituksen tehneelle jäsenvaltiolle ja pyytää sitä ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin, mukaan luettuna ilmoituksen peruuttaminen tarvittaessa.

40 artikla

Ilmoitettujen laitosten toimintaan liittyvät velvollisuudet

1. Ilmoitettujen laitosten on suoritettava vaatimustenmukaisuuden arvioinnit niiden vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen mukaisesti, joista säädetään 20–25 artiklassa.
2. Vaatimustenmukaisuuden arvioinnit on suoritettava oikeasuhteisesti siten, että vältetään tarpeettomien taakkojen aiheuttamista talouden toimijoille. Vaatimustenmukaisuuden arviointielinten on tehtäviään hoitaessaan otettava asianmukaisesti huomioon asianomaisten yritysten koko, toimiala ja rakenne, tuotteissa käytettävän teknologian monimutkaisuus sekä tuotannon luonne massa- tai sarjatuotantona.

Näin tehdessään niiden on kuitenkin noudatettava kurinalaisuutta ja suojelun tasoa, jota tuotteiden vaatimustenmukaisuudelta edellytetään tämän direktiivin mukaisesti.
3. Jos ilmoitettu laitos katsoo, että valmistaja ei ole täyttänyt vaatimuksia, joista säädetään 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I tai vastaavissa yhdenmukaistetuissa standardeissa, sen on vaadittava valmistajaa ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin eikä se saa antaa todistusta vaatimustenmukaisuudesta.
4. Jos ilmoitettu laitos katsoo todistuksen antamisen jälkeen suoritettavan vaatimustenmukaisuuden valvonnan yhteydessä, ettei tuote ole enää vaatimusten mukainen, sen on vaadittava valmistajaa ryhtymään tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin ja tarvittaessa peruutettava todistus toistaiseksi tai kokonaan.
5. Jos korjaavia toimenpiteitä ei suoriteta tai niillä ei ole vaadittua vaikutusta, ilmoitetun laitoksen on tarpeen mukaan rajoitettava todistuksia taikka peruutettava ne toistaiseksi tai kokonaan.

41 artikla

Muutoksenhakumenettely

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitettujen laitosten päätöksiä koskeva muutoksenhakumenettely on käytössä.

42 artikla

Ilmoitettuja laitoksia koskeva tiedotusvelvollisuus

1. Ilmoitettujen laitosten on ilmoitettava ilmoittamisesta vastaavalle viranomaiselle seuraavista:
 - a) todistusten epäämiset, rajoittamiset, peruuttamiset toistaiseksi tai kokonaan taikka hyväksymispäätökset;
 - b) olosuhteet, jotka vaikuttavat ilmoituksen soveltamisalaan ja ehtoihin;
 - c) vaatimustenmukaisuustoimia koskevat tietopyynnöt, jotka ne ovat saaneet markkinavalvontaviranomaisilta;
 - d) pyynnöstä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimet, jotka on suoritettu niitä koskevan ilmoituksen soveltamisalalla, ja mahdollisesti suoritettut muut toimet, mukaan luettuna rajat ylittävät toimet ja alihankinta.
2. Ilmoitettujen laitosten on toimitettava tämän direktiivin nojalla ilmoitetuille muille laitoksille, jotka suorittavat samanlaisia vaatimustenmukaisuuden arviointitoimia ja kattavat samat tuotteet, asiaankuuluvat tiedot kysymyksistä, jotka liittyvät vaatimustenmukaisuuden arvioinnin kielteisiin tuloksiin ja pyynnöstä myös myönteisiin tuloksiin.

43 artikla

Kokemusten vaihto

Komissio huolehtii kokemusten vaihdon järjestämisestä ilmoittamista koskevista toimintalinjoista vastaavien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten välillä.

44 artikla

Ilmoitettujen laitosten koordinointi

Komissio varmistaa, että asianmukainen koordinointi ja yhteistyö järjestetään tämän direktiivin nojalla ilmoitettujen laitosten välillä ja että se toimii asianmukaisesti ilmoitettujen laitosten alakohtaisen ryhmän (alakohtaisten ryhmien) muodossa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden ilmoittamat laitokset osallistuvat kyseisen ryhmän (kyseisten ryhmien) työhön suoraan tai nimettyjen edustajien välityksellä.

VI LUKU

UNIONIN MARKKINAVALVONTA, UNIONIN MARKKINOILLE SAAPUVIEN TUOTTEIDEN TARKASTUKSET JA SUOJAMENETTELYT

45 artikla

Unionin markkinavalvonta ja unionin markkinoille saapuvien tuotteiden valvonta

Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden valvontaan ja tarkastuksiin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 15 artiklan 3 kohtaa ja 16–29 artiklaa.

46 artikla

Menettely sellaisten tuotteiden käsittelemiseksi, jotka aiheuttavat riskin kansallisella tasolla

1. Kun jonkin jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaiset ovat ryhtyneet toimenpiteisiin asetuksen (EY) N:o 765/2008 20 artiklan nojalla tai kun heillä on riittävä syy uskoa, että tämän direktiivin kattama tuote aiheuttaa riskin ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle taikka ympäristönsuojelua tai kuluttajansuojaa koskeville vaatimuksille, jotka tämä direktiivi kattaa, heidän on suoritettava asianomaista tuotetta koskeva arviointi, joka kattaa kaikki tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset. Asianomaisten talouden toimijoiden tai yksityisen maahantuojan on tehtävä kaikin mahdollisin tavoin yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa.

Kun markkinavalvontaviranomaiset havaitsevat arvioinnin yhteydessä, että tuote ei täytä tässä direktiivissä säädetyjä vaatimuksia, heidän on vaadittava viipymättä asianomaista talouden toimijaa tai yksityistä maahantuojaa ryhtymään kaikkiin tarvittaviin korjaaviin toimenpiteisiin tuotteen saattamiseksi vastaamaan kyseisiä vaatimuksia tai sen poistamiseksi markkinoilta tai sen palauttamisen järjestämiseksi sellaisen kohtuullisen ajanjakson kuluessa, joka on oikeassa suhteessa riskin laatuun ja jonka ne asettavat.

Markkinavalvontaviranomaisten on ilmoitettava tästä asianomaiselle ilmoitetulle laitokselle.

Asetuksen (EY) N:o 765/2008 21 artiklaa sovelletaan tämän kohdan toisessa alakohdassa mainittuihin toimenpiteisiin.

2. Kun markkinavalvontaviranomaiset katsovat, että vaatimustenvastaisuus ei rajoitu kansalliselle alueelle, heidän on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille arvioinnin tuloksista ja toimenpiteistä, jotka he ovat vaatineet asianomaista talouden toimijaa tai yksityistä maahantuojaa suorittamaan.
3. Talouden toimijan on varmistettava, että kaikki asianmukaiset korjaavat toimenpiteet toteutetaan kaikkien asianomaisten tuotteiden osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.

Yksityisen maahantuojan on varmistettava, että kaikki asianmukaiset korjaavat toimenpiteet toteutetaan sen tuotteen osalta, jonka yksityinen maahantuoja on tuonut unioniin omaa käyttöään varten.

4. Jos asianomainen talouden toimija ei 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ajanjakson kuluessa suorita riittäviä korjaavia toimenpiteitä, markkinavalvontaviranomaisten on ryhdyttävä tarvittaviin väliaikaisiin toimenpiteisiin, joilla kielletään tuotteen asettaminen saataville kansallisilla markkinoilla tai rajoitetaan sitä taikka poistetaan tuote markkinoilta tai järjestetään sitä koskeva palautusmenettely.

Jos yksityinen maahantuoja ei 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ajanjakson kuluessa suorita riittäviä korjaavia toimenpiteitä, markkinavalvontaviranomaisten on ryhdyttävä tarvittaviin väliaikaisiin toimenpiteisiin, joilla kielletään tuotteen käyttö kansallisilla markkinoilla tai rajoitetaan sitä.

Markkinavalvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näistä toimenpiteistä.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, erityisesti ne, jotka ovat tarpeen vaatimustenvastaisen tuotteen tunnistamista ja tuotteen alkuperän, siihen liittyvän väitetyn vaatimustenvastaisuuden ja riskin luonteen ja toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonteen ja keston määrittämistä varten, sekä asianomaisen talouden toimijan tai yksityisen maahantuojan esittämät perustelut. Markkinavalvontaviranomaisten on erityisesti ilmoitettava, johtuuko vaatimustenvastaisuus jommastakummasta seuraavista:

- a) tuote ei täytä vaatimuksia, jotka liittyvät ihmisten terveyteen tai turvallisuuteen taikka ympäristönsuojelua tai kuluttajansuojaa koskeviin vaatimuksiin ja joista säädetään tässä direktiivissä;
- b) vaatimustenmukaisuusolettaman luovissa yhdenmukaistetuissa standardeissa, joihin viitataan 15 artiklassa, on puutteita.

6. Muiden jäsenvaltioiden kuin menettelyn aloittaneen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki toteutetut toimenpiteet ja kaikki heidän hallussaan olevat lisätiedot, jotka liittyvät asianomaisen tuotteen vaatimustenvastaisuuteen, sekä vastalauseensa siinä tapauksessa, että ilmoitetusta kansallisesta toimenpiteestä on erimielisyyttä.

7. Jos kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta mikään jäsenvaltio tai komissio ei ole esittänyt vastalauseita yhden jäsenvaltion toteuttamasta väliaikaisesta toimenpiteestä, toimenpiteen katsotaan olevan oikeutettu.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhdytään viipymättä asianomaista tuotetta koskeviin asianmukaisiin rajoittaviin toimenpiteisiin, kuten tuotteen poistaminen niiden markkinoilta.

47 artikla
Unionin suojamenettely

1. Jos 46 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti esitetään vastalauseita jonkin jäsenvaltion toteuttamaa toimenpidettä vastaan tai jos komissio katsoo, että kansallinen toimenpide on unionin lainsäädännön vastainen, komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltioita ja asianomaista talouden toimijaa (toimijoita) tai yksityistä maahantuojaa ja arvioimaan kansallista toimenpidettä. Komissio tekee tämän arvioinnin tulosten perusteella päätöksen siitä, onko kansallinen toimenpide oikeutettu vai ei.

Komissio osoittaa päätöksensä kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen välittömästi tiedoksi niille ja asianomaiselle talouden toimijalle (toimijoille) tai yksityiselle maahantuojalle.

2. Jos kansallinen toimenpide katsotaan oikeutetuksi, kaikkien jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että vaatimustenvastainen tuote poistetaan niiden markkinoilta, ja niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle. Jos kansallista toimenpidettä ei katsota oikeutetuksi, asianomaisen jäsenvaltion on peruutettava toimenpide.
3. Jos kansallisen toimenpiteen katsotaan olevan oikeutettu ja tuotteen vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan 46 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista puutteista yhdenmukaistetuissa standardeissa, komission on ilmoitettava asianomaiselle eurooppalaiselle standardointielimelle (asianomaisille eurooppalaisille standardointielimille) ja saatettava asia direktiivin 98/34/EY 5 artiklalla perustetun komitean käsiteltäväksi. Komitean on kuultava asianomaista eurooppalaista standardointielintä (asianomaisia eurooppalaisia standardointielimiä) ja annettava lausuntonsa viipymättä.

48 artikla
Muodollinen vaatimustenvastaisuus

1. Jäsenvaltion on jonkin seuraavista havainnoista tehdessään vaadittava asianomaista talouden toimijaa tai yksityistä maahantuojaa korjaamaan kyseinen vaatimustenvastaisuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta 46 artiklan soveltamista:
 - a) vaatimustenmukaisuusmerkintä on kiinnitetty 17, 18 tai 19 artiklan vastaisesti;
 - b) vaatimustenmukaisuusmerkintää ei ole kiinnitetty;
 - c) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu;
 - d) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu oikein;
 - e) teknisiä asiakirjoja ei ole saatavilla tai ne eivät ole täydellisiä.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus jatkuu, asianomaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin tuotteen markkinoilla saataville asettamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että sen palautus järjestetään tai se poistetaan markkinoilta, taikka jos on kyse yksityisen

maahantuojaan omaan käyttöönsä maahantuomasta tuotteesta, että sen käyttö kielletään tai sen käyttöä rajoitetaan.

VII LUKU DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

49 artikla

Säädösvallan siirtäminen

Komissiolle siirretään valta hyväksyä 50 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan seuraavat liitteet tekniikan kehittymisen ja uuden tieteellisen näytön huomioon ottamiseksi:

- a) liitteessä I olevan B osan 2 kohta ja liitteessä I olevan C osan 1 kohta, lukuun ottamatta suoria tai epäsuoria muutoksia pakokaasu- tai melupäästöarvoihin sekä Frouden lukuun ja teho-uppouma-suhdearvoon;
- b) liitteet V, VII ja IX.

Edellä a kohdassa tarkoitetut muutokset voivat koskea myös vertailupolttoaineita ja pakokaasu- ja melupäästöjen testaukseen sovellettavia vaatimuksia sekä kestävyyskriteerejä.

50 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan tässä artiklassa säädettyjä ehtoja.
2. Komissiolle siirretään määräämättömäksi ajaksi 60 artiklassa määritetystä päivästä lukien valta antaa 49 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 49 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai päätöksessä mainittuna myöhempänä päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin voimaan tulleiden delegoitujen säädösten voimassaoloon.
4. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 49 artiklan mukaisesti annettu delegoitu säädös tulee voimaan vain, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto eivät vastusta sitä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen kyseisen määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään kahdella kuukaudella.

51 artikla
Täytäntöönpanosäädökset

Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet, joilla varmistetaan direktiivin yhdenmukainen soveltaminen erityisesti 25 artiklan mukaisten vaatimusten ja liitteessä I olevan A osan mukaisten veneiden suunnitteluluokkia, valmistajan kilpeä, päästöjen torjuntaa ja merenkulkuvaloja koskevien säännösten täytäntöönpanon osalta, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

52 artikla
Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Kyseisen komitean on oltava asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun tähän kohtaan viitataan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa ottaen huomioon mainitun asetuksen 8 artiklan säännökset.

VIII LUKU

HALLINNOLLISET ERITYISSÄÄNNÖKSET

53 artikla *Kertomukset*

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kertomus tämän direktiivin soveltamisesta viimeistään *[[pp/kk/vvvv] viisi vuotta 57 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun päivän jälkeen]* ja sen jälkeen viiden vuoden välein. Kertomukseen sisällytetään arviointi tuotteiden turvallisuutta ja ympäristötehokkuutta sekä direktiivin toimivuutta koskevasta tilanteesta ja kyseisen jäsenvaltion toteuttamien markkinavalvontatoimien esittely.

Komissio laatii ja julkaisee yhteenvedon jäsenvaltioiden kertomuksista.

54 artikla *Toimenpiteiden perusteet*

Kaikissa tämän direktiivin nojalla toteutetuissa toimenpiteissä, joiden tarkoituksena on kieltää tuotteen saattaminen markkinoille tai käyttöönotto taikka rajoittaa sitä taikka poistaa tuote markkinoilta tai järjestää sitä koskeva palautusmenettely, on ilmoitettava yksityiskohtaiset perustelut.

Tällaisista toimenpiteistä on ilmoitettava viipymättä sille, jota asia koskee, ja samalla on ilmoitettava kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisista muutoksenhakukeinoista ja niille asetetuista määräajoista.

55 artikla *Avoimuus*

Komissio toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että kaikkiin tämän direktiivin soveltamista koskeviin olennaisiin päätöksiin vaikuttavat tiedot asetetaan saataville.

56 artikla *Seuraamukset*

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin perusteella annettujen kansallisten säännösten rikkomisen perusteella sovellettavista seuraamuksista, joihin voi kuulua myös vakavia rikkomistapauksia koskevia rikosoikeudellisia seuraamuksia, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön.

Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niitä voidaan korottaa, jos asianomainen talouden toimija tai yksityinen maahantuoja on aikaisemmin syyllistynyt samanlaiseen tämän direktiivin rikkomiseen.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään *[[pp/kk/vvvv] 57 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa määritettynä päivänä]* ja niihin vaikuttavista mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

IX LUKU LOPPU- JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

57 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään [[pp/kk/vvvv] 18 kuukautta 60 artiklassa tarkoitetun voimaantulopäivän jälkeen] annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä [[pp/kk/vvvv] kaksi vuotta 60 artiklassa tarkoitetun voimaantulopäivän jälkeen].

Kun jäsenvaltiot antavat mainittuja säädöksiä, niissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on määriteltävä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

58 artikla

Siirtymäkausi

1. Jäsenvaltiot eivät saa estää sellaisten direktiivin 94/25/EY kattamien tuotteiden asettamista saataville markkinoilla tai käyttöön ottamista, jotka ovat mainitun direktiivin mukaisia ja jotka on saatettu markkinoille tai otettu käyttöön ennen [pp/kk/vvvv] (yksi vuosi 57 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun päivän jälkeen).
2. Jäsenvaltiot eivät saa estää sellaisten bensiinikäyttöisten alle 15 kW:n perämoottorien asettamista saataville markkinoilla tai käyttöön ottamista, jotka ovat liitteessä I olevan B osan 2.1 kohdassa säädettyjen vaiheen I pakokaasupäästörajojen mukaisia ja komission suosituksessa 2003/361/EY²⁵ määriteltyjen pienten ja keskisuurten yritysten valmistamia ja jotka on saatettu markkinoille ennen [pp/kk/vvvv] (neljä vuotta 57 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun päivän jälkeen).

²⁵ EUVL [...].

59 artikla
Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 94/25/EY [[pp/kk/vvvv] 57 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesta päivästä].

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

60 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

61 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty [...].

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

OLENNAISET VAATIMUKSET

A. Suunnittelua ja rakentamista koskevat olennaiset turvallisuusvaatimukset

1. VENEIDEN SUUNNITTELULUOKAT

Suunnitteluluokka	Tuulen voimakkuus (boforia)	Merkitsevä aallonkorkeus ($H^{1/3}$, metriä)
A – ”Valtameri”	yli 8	yli 4
B – ”Avomeri”	enintään 8	enintään 4
C – ”Rannikko”	enintään 6	enintään 2
D – ”Suojaiset vedet”	enintään 4	enintään 0,3

Selittävät huomautukset:

- A. VALTAMERI: suunniteltu pitkille matkoille, joiden aikana tuulen voimakkuus saattaa olla enemmän kuin 8 boforia ja merkitsevä aallonkorkeus ainakin 4 metriä, lukuun ottamatta kuitenkin tavallisuudesta poikkeavia olosuhteita, ja joiden aikana nämä veneet ovat suureksi osaksi omavaraisia.
- B. AVOMERI: suunniteltu lähivesillä tapahtuville matkoille, joiden aikana tuulen voimakkuus on enintään 8 boforia ja aaltojen merkitsevä korkeus enintään 4 metriä.
- C. RANNIKKO: suunniteltu rannikon läheisyydessä, suurilla lahdilla, joensuistoilla, järvillä ja joilla tapahtuville matkoille, joiden aikana tuulen voimakkuus on enintään 6 boforia ja aaltojen merkitsevä korkeus enintään 2 metriä.
- D. SUOJAISET VEDET: suunniteltu suojaisilla rannikkovesillä, pienillä lahdilla, pienillä järvillä, joilla ja kanavilla tapahtuville matkoille, joiden aikana tuulen voimakkuus on enintään 4 boforia ja merkitsevä aallonkorkeus enintään 0,3 metriä ja satunnaisten, esimerkiksi ohi kulkevien alusten aiheuttamien, aaltojen korkeus on enintään 0,5 metriä.

Kunkin luokan huviveneiden on oltava siten suunniteltuja ja rakennettuja, että ne kestävät raja-arvot vakavuuden, kelluvuuden ja muiden liitteessä I lueteltujen asianmukaisten olennaisten vaatimusten osalta ja että niillä on hyvät käsittelyominaisuudet.

2. YLEISET VAATIMUKSET

2.1. Vesikulkuneuvon merkintäjärjestelmä

Kaikki vesikulkuneuvot on merkittävä 14-numeroisella tunnusnumerolla, jossa on seuraavat tiedot:

- 1) valmistajan tunnus;

- 2) valmistusmaa;
- 3) yksilöllinen sarjanumero;
- 4) valmistusvuosi ja -kuukausi;
- 5) vuosimalli.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua merkintää koskevista yksityiskohtaisista vaatimuksista määrätään asiaa koskevassa yhdenmukaistetussa standardissa.

2.2. Valmistajan kilpi

Kussakin vesikulkuneuvossa on oltava pysyvästi kiinnitetty, rungon tunnusnumerosta erillään oleva kilpi, jossa on vähintään seuraavat tiedot:

- a) valmistajan nimi, rekisteröity tuotenimi tai rekisteröity tavaramerkki;
- b) CE-merkintä;
- c) edellä 1 kohdassa tarkoitettu veneen suunnitteluluokka;
- d) valmistajan suositus 3.6 kohdassa tarkoitettua suurimmasta sallitusta kuormasta täysinäisten kiinteiden tankkien sisällön painoa lukuun ottamatta;
- e) valmistajan suositus matkustajamäärästä, jonka vesikulkuneuvo on suunniteltu kuljettamaan.

Edellä a, d ja e alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on yksityisen maahantuojan tapauksessa sisällytettävä vaatimustenmukaisuuden arvioinnin suorittaneen ilmoitetun laitoksen yhteystiedot ja suositukset.

2.3. Laidan yli putoamisen ehkäiseminen ja veneeseen uudelleen nouseminen

Vesikulkuneuvo on suunniteltava niin, että laidan yli putoamisen vaara on mahdollisimman pieni ja veneeseen uudelleen nouseminen mahdollisimman helppoa.

2.4. Näkyvyys pääasiallisesta ohjauspaikasta

Moottoriveneissä ohjaajalla on pääasiallisesta ohjauspaikasta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa (nopeus ja kuorma) oltava hyvä 360 ° näkyvyys.

2.5. Omistajan käsikirja

Kussakin vesikulkuneuvossa on oltava 7 artiklan 7 kohdan ja 9 artiklan 4 kohdan mukainen omistajan käsikirja. Käsikirjassa on kiinnitettävä erityistä huomiota tulipalon ja veneen vedellä täyttymisen vaaraan, ja sen on sisällettävä 2.2, 3.6 ja 4 kohdassa tarkoitettut tiedot sekä tieto vesikulkuneuvon omapainosta kilogrammoina.

3. RAKENTEeseen, LUJUUTEEN JA TIIVIYTEEN LIITTYVÄT VAATIMUKSET

3.1. Rakenne

Valittujen materiaalien ja niiden yhdistelmien sekä vesikulkuneuvon rakenneominaisuuksien on taattava vesikulkuneuvon kaikkinaisen riittävä lujuus. Erityistä huomiota on kiinnitettävä 1 kohdassa tarkoitettuihin suunnitteluluokkiin ja 3.6 kohdassa tarkoitettuun valmistajan suositukseen suurimmasta sallitusta kuormasta.

3.2. Vakavuus ja varalaita

Vesikulkuneuvolla on oltava riittävä vakavuus ja varalaita ottaen huomioon sen 1 kohdassa tarkoitettu suunnitteluluokka ja 3.6 kohdassa tarkoitettu valmistajan suositus suurimmasta sallitusta kuormasta.

3.3. Kelluvuus

Vesikulkuneuvo on rakennettava tavalla, joka takaa sille 1.1 kohdassa tarkoitetun suunnitteluluokan ja 3.6 kohdassa tarkoitetun valmistajan suurimmasta sallitusta kuormasta antaman suosituksen mukaiset kelluntaominaisuudet. Kaikki monirunkoiset asuttavat veneet on suunniteltava siten, etteivät ne ole alttiita ylösalaisin kääntymiselle tai että niiden kelluvuus on riittävä pitämään ne pinnalla, jos ne kääntyvät ylösalaisin.

Vesikulkuneuvot, joiden pituus on alle kuusi metriä ja jotka ovat alttiit vedellä täyttymiselle, kun niitä käytetään niiden suunnitteluluokan mukaisesti, on varustettava tarpeellisella kelluntakyvyllä, joka takaa niiden pysymisen pinnalla vedellä täytyneinä.

3.4. Rungon, kannen ja kansirakenteiden aukot

Rungossa, kannessa (tai kansissa) ja kansirakenteissa olevat aukot eivät saa huonontaa vesikulkuneuvon rakenteellista lujuutta tai sen säätiiviyyttä, kun ne ovat suljettuina.

Ikkunoiden, valoventtiilien, ovien ja kansiluukkujen on kestettävä vedenpaine, joka niihin todennäköisesti kohdistuu, sekä kannella liikkuvien henkilöiden painon aiheuttama pistekuormitus.

Jäljempänä 3.6 kohdassa tarkoitettua valmistajan suositusta suurimmasta sallitusta kuormasta vastaavat rungon läpiviennit, joiden tarkoituksena on mahdollistaa veden pääsy runkoon tai ulos rungosta vesirajan alapuolella, on varustettava sulkulaitteilla, joihin pääsee helposti käsiksi.

3.5. Vedellä täyttäminen

Kaikki vesikulkuneuvot on suunniteltava niin, että uppoamisvaara on mahdollisimman pieni.

Erityistä huomiota on tarvittaessa kiinnitettävä

- a) ohjaamoon ja avotiloihin, joiden olisi oltava itsestään tyhjentyviä tai joissa olisi oltava jokin muu menetelmä, jolla estetään veden pääsy veneeseen;
- b) tuuletuslaitteisiin;

- c) veden poistamiseen pumpuilla tai muulla tavalla.

3.6. Valmistajan suositus suurimmasta sallitusta kuormasta

Valmistajan suosittelema suurin sallittu kuorma (polttoaine, vesi, muona, varusteet ja henkilöt (kilogramminaan)), jota varten vesikulkuneuvo on suunniteltu, määritetään suunnitteluluokan (1 kohta), vakavuuden ja varalaidan (3.2 kohta) sekä kelluvuuden (3.3 kohta) mukaan.

3.7. Pelastuslauttojen säilytys

Kaikissa A ja B luokan vesikulkuneuvoissa sekä sellaisissa C ja D luokan vesikulkuneuvoissa, joiden pituus on yli kuusi metriä, on oltava yksi tai useampi säilytyspaikka pelastuslauttoille, joissa on riittävästi tilaa sille henkilömäärälle, jonka vene on valmistajan suosituksen mukaan suunniteltu kuljettamaan. Pelastuslauttojen säilytyspaikkaan tai -paikkoihin on oltava helppo pääsy kaikkina aikoina.

3.8. Poistumistie

Kaikissa asuttavissa monirunkoisissa veneissä, jotka ovat alttiita ylösalaisin kääntymiselle, kun niitä käytetään niiden suunnitteluluokan mukaisesti, on oltava toimiva poistumistie veneen ylösalaisin kääntymisen varalta.

Kaikissa vesikulkuneuvoissa on oltava toimiva poistumistie tulipalon varalta.

3.9. Ankkurointi, kiinnittäminen ja hinaaminen

Kaikki vesikulkuneuvot, ottaen huomioon niiden suunnitteluluokka ja ominaisuudet, on varustettava yhdellä tai useammalla kiinnityskohdalla tai muilla varusteilla, joiden avulla ne voidaan turvallisesti ankkuroida, kiinnittää tai hinata.

4. KÄSITTELYOMINAISUUDET

Valmistajan on varmistettava, että vesikulkuneuvon käsittelyominaisuudet ovat tyydyttävät, jos siinä on voimakkain moottori, jota varten vene on suunniteltu ja rakennettu. Kaikkien huviveneiden moottorien suurin nimellisteho on ilmoitettava omistajan käsikirjassa.

5. VARUSTEISIIN JA NIIDEN ASENNUKSEEN LIITTYVÄT VAATIMUKSET

5.1. Moottorit ja moottoritilat

5.1.1. Sisämoottorit

Kaikki sisämoottorit on sijoitettava suljettuun tilaan erilleen asuintiloista sekä asennettava niin, että asuintiloihin kohdistuva tulipalon tai tulipalon leviämisen vaara sekä myrkyllisiin kaasuihin, kuumuuteen, meluun tai tärinään liittyvä vaara on mahdollisimman pieni.

Moottorin niihin osiin ja tarvikkeisiin, jotka tarvitsevat usein toistuvaa tarkastusta ja/tai huoltoa, on päästävä helposti käsiksi.

Moottoritilojen sisäpuolella käytetyt eristeet eivät saa ylläpitää palamista.

5.1.2. Tuuletus

Moottoritilan on oltava tuuletettu. Vaarallinen veden pääsy moottoritilaan kaikkien aukkojen kautta on estettävä.

5.1.3. Suojaamattomat osat

Jos moottori ei ole kotelon suojassa tai omassa suljetussa tilassaan, se on varustettava tehokkailla suojilla, jotka estävät pääsyn suojaamattomiin liikkuviin tai kuumiin osiin, jotka saattavat aiheuttaa henkilövahingon.

5.1.4. Perämoottorin käynnistäminen

Kaikki veneet, joissa on perämoottori, on varustettava laitteella, joka estää moottorin käynnistämisen vaihteen ollessa päällä, paitsi:

- a) jos moottorin tuottama staattinen työntövoima on vähemmän kuin 500 newtonia (N);
- b) jos moottori on varustettu tehon rajoittimella, joka rajoittaa työntövoiman 500 newtoniin (N) moottorin käynnistyessä.

5.1.5. Ilman kuljettajaa toimiva vesiskootteri

Vesiskootteriin on suunniteltava joko automaattinen moottorin pysäytin tai automaattinen laite, joka saa vauhdin hidastumaan ja veneen kiertämään kehää eteenpäin, kun kuljettaja nousee siitä tarkoituksella pois tai putoaa veteen.

5.2. Polttoainejärjestelmä

5.2.1. Yleistä

Asennukset ja laitteet polttoaineen täyttöä, varastointia, tuuletusta sekä syöttöä varten on suunniteltava ja asennettava siten, että tulipalo- ja räjähdysvaara on mahdollisimman pieni.

5.2.2. Polttoainesäiliöt

Polttoainesäiliöt, -putket ja -johtimet on kiinnitettävä ja pidettävä erillään tai suojattava kaikilta huomattavilta lämpölähteiltä. Säiliöiden valmistusaine ja valmistustapa riippuu niiden tilavuudesta ja polttoainetyypistä.

Bensiinipolttoainesäiliöt eivät saa muodostaa rungon osaa, ja niiden on oltava

- a) suojattuja moottorista ja kaikista muista syttymislähteistä alkavan tulipalon varalta;
- b) erillään veneen asuintiloista.

Dieselpolttoainesäiliöt voivat olla osa runkoa.

5.3. Sähköjärjestelmä

Sähköjärjestelmä on suunniteltava ja asennettava siten, että varmistetaan vesikulkuneuvon moitteeton toiminta tavanomaisissa käyttöolosuhteissa ja minimoidaan tulipalon ja sähköiskun vaarat.

Huomiota on kiinnitettävä siihen, että kaikki akkukäyttöiset virtapiirit moottorin käynnistyspiiriä lukuun ottamatta suojataan ylikuormitukselta ja oikosuluilta.

Akuista mahdollisesti purkautuvien kaasujen kerääntymisen estämiseksi on varmistettava ilmastointi. Akut on kiinnitettävä tukevasti ja ne on suojattava vedeltä.

5.4. Ohjausjärjestelmä

5.4.1. Yleistä

Ohjausjärjestelmä ja moottorinohjausjärjestelmä on suunniteltava, rakennettava ja asennettava siten, että ohjausvoimien siirtokyky säilyy ennakoitavissa olevissa toimintaolosuhteissa.

5.4.2. Varajärjestelmät

Purjeveneet ja yhdellä sisämoottorilla varustetut veneet, joissa on kauko-ohjattava peräsinohjausjärjestelmä, on varustettava varajärjestelmällä, joka tekee mahdolliseksi vesikulkuneuvon ohjaamisen alhaisella nopeudella.

5.5. Kaasulaitteet

Taloukseen tarkoitettujen kaasulaitteiden on oltava höyrystyvää tyyppiä ja ne on suunniteltava ja asennettava siten, että estetään vuodot ja räjähdysvaara ja että on mahdollista tarkastaa niiden tiiviys. Materiaalien ja varusteiden on sovelluttava käytettyyn kaasuun ja ne on suunniteltava kestämään meriympäristölle tyypillisiä rasituksia ja altistuksia.

Kukin laite on varustettava jokaisessa polttimessa toimivalla liekinvarmistimella. Kussakin kaasulaitteessa on oltava erillinen kaasun jakelujärjestelmä ja kukin laite on varustettava erillisellä sulkulaitteella. On varmistettava riittävä ilmastointi vuotojen ja palamistuotteiden varalta.

Kaikki vesikulkuneuvot, joissa on kiinteästi asennettu kaasulaite, on varustettava suljetulla tilalla, jossa säilytetään kaikki kaasupullot. Tilan on oltava eristetty veneen asuintiloista siten, että sinne on pääsy ainoastaan ulkokautta ja että sillä on tuuletus ulkoilmaan, jotta kaikki kaasut poistuvat veneestä.

5.6. Palontorjunta

5.6.1. Yleistä

Asennettujen laitteiden ja vesikulkuneuvon sisustuksen osalta on otettava huomioon tulipalon ja tulipalon leviämisen vaara. Erityistä huomiota on kiinnitettävä sellaisten laitteiden ympäristöön, joissa on avoin liekki; kuumiin alueisiin tai moottoreihin ja apumoottoreihin; öljyn ja polttoaineen ylivuotoihin; suojaamattomiin öljy- ja polttoaineputkiin; lisäksi erityisesti sähköjohdot on asennettava riittävälle etäisyydelle lämmönlähteistä ja kuumista alueista.

5.6.2. *Palontorjuntavälineet*

Huviveneet on varustettava tulipalon vaaraan tarkoituksenmukaisilla palontorjuntavälineillä tai on osoitettava tulipalon vaaraan tarkoituksenmukaisten palontorjuntavälineiden sijainti ja suorituskyky. Venettä ei saa ottaa käyttöön ennen kuin se on varustettu asianmukaisilla palontorjuntavälineillä. Bensiinimoottoritilat on suojattava sammutusjärjestelmällä, jotta osastoa ei palon sattuessa tarvitse avata. Kannettavat sammuttimet on sijoitettava helppopääsyiseen paikkaan; yksi sammuttimista on sijoitettava siten, että se on helposti saatavilla huviveneen pääasiallisesta ohjauspaikasta käsin.

5.7. Kulkupalot

Jos merenkulkuvalot on asennettu, niiden on oltava vuoden 1972 COLREG-yleissopimuksen (yleissopimus kansainvälisistä säännöistä yhteentörmäyksen ehkäisemiseksi merellä) tai CEVNI-säännösten (Euroopan sisävesiliikenteen säännöt) mukaiset.

5.8. Päästöjen torjunta ja jätteiden maihin viemistä helpottavat varusteet

Vesikulkuneuvot on rakennettava siten, että estetään saastuttavien aineiden (öljyn, polttoaineen jne.) vahingossa tapahtuvat päästöt.

Vesikulkuneuvoissa, joissa on käymälä, on oltava käymäläjätevesisäiliö tai jätevedenkäsittelyjärjestelmä.

Vesikulkuneuvot, joihin on asennettu käymäläjätevesisäiliö, varustetaan tavanomaisella poistoliitännällä, jotta jätteiden vastaanottolaitteiden putket voidaan kytkeä veneen tyhjennysputkistoon.

Lisäksi kaikki käymäläjätevedelle tarkoitetut rungon läpiviennit on varustettava tiiviisti suljettavilla venttiileillä.

B. Moottorin pakokaasupäästöjä koskevat olennaiset vaatimukset

Moottorin on täytettävä pakokaasupäästöjä koskevat tässä osassa säädetyt olennaiset vaatimukset.

1. MOOTTORIN MERKINTÄJÄRJESTELMÄ

1.1. Moottoriin on selvästi merkittävä seuraavat tiedot:

- (a) a) moottorin valmistajan tavaramerkki tai tuotenimi,
- (b) b) moottorin tyyppi, mahdollinen moottoriryhmä,
- (c) c) moottorikohtainen tunnusnumero,
- (d) d) CE-merkintä.

1.2. Edellä 1.1 kohdassa tarkoitettujen merkintöjen on kestävä moottorin tavanomaisen käyttöajan ajan ja oltava helposti luettavia ja pysyviä. Jos käytetään etikettejä tai kilpiä, ne on kiinnitettävä siten, että kiinnitys kestää moottorin tavanomaisen käyttöajan ja että etikettejä/kilpiä ei voida poistaa niitä tuhoamatta tai turmelematta.

1.3. Merkinnät on kiinnitettävä sellaiseen moottorin osaan, joka on moottorin normaalille toiminnalle välttämätön ja jota ei tavallisesti tarvitse vaihtaa moottorin käyttöajan aikana.

1.4. Merkintöjen on sijaittava siten, että ne ovat vaivatta nähtävissä sen jälkeen, kun moottori on kokoonpantu kaikista moottorin toiminnalle välttämättömistä osista.

2. PAKOKAASUPÄÄSTÖJÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

Moottori on suunniteltava, rakennettava ja koottava siten, että oikein asennettuna ja tavanomaisessa käytössä sen päästöt eivät ylitä 2.1 kohdassa olevan taulukon 1 ja 2.2 kohdassa olevan taulukon 2 ja 3 mukaisia raja-arvoja:

2.1 [pp/kk/vvvv (58 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden (vaiheen I) loppuun)] saakka sovellettavat raja-arvot:

Taulukko 1

g/kWh

Tyyppi	Hiilimonoksidi $CO = A + B/P_N^n$			Hiilivedyt $HC = A + B/P_N^n$			Typen oksidit NO_x	Hiukkaset PT
	A	B	n	A	B	n		
Kaksitahtinen bensiinimoottori	150,0	600,0	1,0	30,0	100,0	0,75	10,0	Ei sovelleta

Nelitahtinen bensinimoottori	150,0	600,0	1,0	6,0	50,0	0,75	15,0	Ei sovelleta
Dieselmoottori	5,0	0	0	1,5	2,0	0,5	9,8	1,0

A, B ja n ovat taulukon mukaisia vakioita ja P_N on moottorin nimellisteho kilowatteina.

2.2 [pp/kk/vvvv (58 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden (vaiheen II) umpeutumisen] jälkeen sovellettavat raja-arvot:

Taulukko 2:

Dieselmoottorien pakokaasupäästörajat (**)

Iskutilavuus SV (l/syl.)	Moottorin nimellisteho P_N (kW)	Hiukkaset PT (g/kWh)	Hiilivedyt + typen oksidit HC + NO _x (g/kWh)
SV < 0,9	$P_N < 37$	Taulukossa 1 tarkoitetut raja-arvot	
	$37 \leq P_N < 75^{(*)}$	0,30	4,7
	$75 \leq P_N < 3700$	0,15	5,8
$0,9 \leq SV < 1,2$	$P_N < 3700$	0,14	5,8
$1,2 \leq SV < 2,5$		0,12	5,8
$2,5 \leq SV < 3,5$		0,12	5,8
$3,5 \leq SV < 7,0$		0,11	5,8

(*) Vaihtoehtoisesti moottoreilla, joiden nimellisteho on vähintään 37 kW ja alle 75 kW ja joiden iskutilavuus on alle 0,9 l/syl., hiukkaspäästöjä saa olla enintään 0,20 g/kWh ja hiilivetyjä ja typen oksideja enintään 5,8 g/kWh.

(**) Dieselmoottoreilla hiilimonoksidin (CO) päästöraja on 5,0 g/kWh.

Taulukko 3: Bensinimoottorien pakokaasupäästörajat

Moottorin tyyppi	Moottorin nimellisteho P_N (kW)	Hiilimonoksidi CO (g/kWh)	Hiilivedyt + typen oksidit HC + NO _x (g/kWh)
Sisäperämoottorit ja sisämoottorit	$P_N \leq 373$	75	5
	$373 < P_N \leq 485$	350	16
	$P_N > 485$	350	22
Perämoottorit ja vesiskootterien moottorit	$P_N \leq 4,3$	$500 - 5,0 \times P_N$	30
	$40 \geq P_N > 4,3$	$500 - 5,0 \times P_N$	$15,7 + \left(\frac{50}{P_N^{0,9}} \right)$
	$P_N > 0,40$	300	$15,7 + \left(\frac{50}{P_N^{0,9}} \right)$

2.3 Testisyklit ja vertailupolttoaineet:

2.3.1 Sovellettavat testisyklit ja painotuskertoimet:

Muuttuvanopeuksiin dieselmoottoreihin sovelletaan testisykliä E1 tai E5. Muuttuvanopeuksiin bensiinimoottoreihin sovelletaan testisykliä E4. Muuttuvanopeuksiin yli 130 kW:n dieselmoottoreihin voidaan soveltaa myös testisykliä E3.

Sykli E1, moodinumero	1	2	3	4	5
Nopeus	Nimellinen		Välinopeus		Alhainen joutokäynti- inopeus
Vääntömomentti %	100	75	75	50	0
Painotuskerroin	0,08	0,11	0,19	0,32	0,3
Sykli E3, moodinumero	1	2	3	4	
Nopeus %	100	91	80	63	
Teho %	100	75	50	25	

Painotuskerroin	0,2	0,5	0,15	0,15	
Sykli E4, moodinumero	1	2	3	4	5
Nopeus %	100	80	60	40	Joutokäyn ti
Vääntömomentti %	100	71,6	46,50	25,3	0
Painotuskerroin	0,06	0,14	0,15	0,25	0,40
Sykli E5, moodinumero	1	2	3	4	5
Nopeus %	100	91	80	63	Joutokäyn ti
Vääntömomentti %	100	75	50	25	0
Painotuskerroin	0,08	0,13	0,17	0,32	0,3

2.4 Moottoriryhmän käyttö ja kantamoottorin valinta

Moottorin valmistaja vastaa niiden valikoimaansa kuuluvien moottorien määrittelemisestä, jotka sisällytetään moottoriryhmään.

Kantamoottori valitaan moottoriryhmästä siten, että sen päästöjen ominaisuudet ovat edustavia kyseisen moottoriryhmän kaikkien moottorien kannalta. Moottoriryhmän kantamoottoriksi olisi yleensä valittava moottori, jolla odotetaan sen ominaisuuksien perusteella olevan korkeimmat päästöarvot (ilmaistuna grammoina kilowattituntia kohti) mitattuna sovellettavasta testisyklistä.

2.5 Testipolttoaineet

Päästöjen testaukseen käytettävällä testipolttoaineella on oltava seuraavat ominaisuudet:

Bensiinipolttoaineet

Ominaisuus	RF-02-99		RF-02-03	
	Lyijytön		Lyijytön	
	alar aja	ylär aja	alara ja	ylära ja

Tutkimusoktaaniluku (RON)	95	---	95	---
Moottorioktaaniluku (MON)	85	---	85	---
Tiheys 15 °C:ssa (kg/m ³)	748	762	740	754
Kiehumisen alkamislämpötila (°C)	24	40	24	40
Rikin massaosuus (mg/kg)	---	100	---	10
Lyijypitoisuus (mg/l)	---	5	---	5
Reidin höyrynpaine (kPa)	56	60	---	---
Höyrynpaine (DVPE) (kPa)	---	---	56	60

Dieselpolttoaineet

Ominaisuus	RF-06-99		RF-06-03	
	alara ja	ylär aja	alar aja	ylära ja
Setaaniluku	52	54	52	54
Tiheys 15 °C:ssa (kg/m ³)	833	837	833	837
Kiehumisen loppupiste (°C)	---	370	---	370
Leimahduspiste (°C)	55	---	55	---
Rikin massaosuus (mg/kg)	Ilmoi tettav a	300 (50)	---	10
Tuhkan massaosuus (%)	Ilmoi tettav a	0,01	---	0,01

Ilmoitettu laitos voi hyväksyä myös testejä, jotka on tehty käyttämällä muita kuin yhdenmukaistetussa standardissa määriteltyjä testipolttoaineita.

3. KESTÄVYYS

Moottorin valmistajan on annettava moottorin asennus- ja huolto-ohjeet, joiden noudattamisen pitäisi merkitä sitä, että normaalissa käytössä oleva moottori pysyy 2.5

kohdassa säädettyjen raja-arvojen mukaisena moottorin tavanomaisen käyttöiän normaaleissa käyttöolosuhteissa.

Moottorin valmistajan on hankittava nämä tiedot käyttöönottoa edeltävällä kestävyystestauksella, joka perustuu normaaleihin toimintajaksoihin, ja laskemalla osien väsyminen, jotta valmistaja voi laatia tarvittavat huolto-ohjeet, jotka annetaan kaikkien ensimmäistä kertaa markkinoille saatettavien uusien moottorien mukana.

Moottorien tavanomaisena käyttöikä pidetään

- a) dieselmoottorien osalta 480 käyttötuntia tai 10 vuotta sen mukaan, kumpi täyttyy ensin;
- b) bensiinikäyttöisten sisämoottorien ja kiinteällä pakoputkistolla varustettujen tai varustamattomien sisäperämoottorien osalta:
 - i) alle 373 kW:n moottorit: 480 käyttötuntia tai 10 vuotta sen mukaan, kumpi täyttyy ensin;
 - ii) luokkaan $373 < PN \leq 485$ kW kuuluvat moottorit: 150 käyttötuntia tai 3 vuotta sen mukaan, kumpi täyttyy ensin;
 - iii) luokkaan $PN > 485$ kW kuuluvat moottorit: 50 käyttötuntia tai 1 vuosi sen mukaan, kumpi täyttyy ensin;
- c) vesiskootterien moottorien osalta 350 tuntia tai 5 vuotta sen mukaan, kumpi täyttyy ensin;
- d) perämoottorien osalta 350 tuntia tai 10 vuotta sen mukaan, kumpi täyttyy ensin.

4. OMISTAJAN KÄSIKIRJA

Moottorin mukana on oltava omistajan käsikirja. Jäsenvaltio, jossa moottoria on tarkoitus pitää kaupan, voi päättää, millä unionin kielellä tai kielillä käsikirja julkaistaan.

Omistajan käsikirjassa on

- a) annettava asennus- ja huolto-ohjeet, joita tarvitaan moottorin moitteettoman toiminnan varmistamiseksi 3 kohdan (Kestävyys) vaatimusten mukaisesti.
- b) ilmoitettava moottorin teho yhdenmukaistetun standardin mukaisesti mitattuna.

C. Melupäästöjä koskevat olennaiset vaatimukset

Huviveneen, jossa on sisämoottori tai kiinteällä pakoputkistolla varustamaton sisäperämoottori, sekä vesiskootterin, perämoottorin ja kiinteällä pakoputkistolla varustetun sisäperämoottorin on täytettävä tässä osassa esitetyt melupäästöjä koskevat olennaiset vaatimukset.

1. MELUPÄÄSTÖJEN TASOT

- 1.1 Huvivene, jossa on sisämoottori tai kiinteällä pakoputkistolla varustamaton sisäperämoottori, sekä vesiskootteri, perämoottori ja kiinteällä pakoputkistolla varustettu sisäperämoottori on suunniteltava, rakennettava ja koottava siten, että melupäästöt eivät ylitä seuraavan taulukon mukaisia raja-arvoja:

Taulukko	
Moottorin nimellisteho (yksittäinen moottori) kW:ina	Enimmäisäänenpainetaso = L_{pASmax} dB:inä
$P_N \leq 10$	67
$10 < P_N \leq 40$	72
$P_N > 40$	75

P_N = yksittäisen moottorin nimellisteho kW:ina nimellinopeudella ja L_{pASmax} = enimmäisäänenpainetaso dB:inä.

Mitä tahansa moottorityyppiä käsittävien rinnakkaismoottori- ja monimoottoriyksikköjen osalta raja-arvon saa ylittää 3 dB:llä.

- 1.2 Melunmittaustestien vaihtoehtona huviveneen, jossa on sisämoottori tai kiinteällä pakoputkistolla varustamaton sisäperämoottori, on katsottava olevan 1.1 kohdassa esitettyjen meluvaatimusten mukainen, jos sen Frouden luku on $\leq 1,1$ ja teho-
uppouma-suhdearvo ≤ 40 ja jos sen moottori sekä pakoputkisto on asennettu moottorin valmistajan ohjeiden mukaisesti.

- 1.3 ”Frouden luku” lasketaan jakamalla veneen maksiminopeus V (m/s) tunnetulla gravitaatiovakiolla ($g = 9,8 \text{ m/s}^2$) kerrotulla vesiviivan lwl (m) pituuden

$$\text{neliöjuurella } \mathbf{Fn} = \frac{V}{\sqrt{(g \cdot lwl)}} .$$

”Teho-uppouma-suhdearvo” P/D lasketaan jakamalla moottorin nimellisteho P_N (kW:ina) veneen uppoumalla D (tonneina) $= \frac{P}{D}$.

2. OMISTAJAN KÄSIKIRJA

Liitteessä I olevan A osan 2.5 kohdassa edellytetyssä omistajan käsikirjassa on oltava huviveneestä, jossa on sisämoottori tai kiinteällä pakoputkistolla varustamaton sisäperämoottori, ja vesiskootterista tiedot, joita tarvitaan kulkuneuvon ja pakokaasujärjestelmän pitämiseksi sellaisessa kunnossa, että määritettyjen meluraja-arvojen mahdollisimman tarkka noudattaminen normaalissa käytössä varmistetaan.

Perämoottorista ja kiinteällä pakoputkistolla varustetusta sisäperämoottorista on liitteessä I olevan B osan 4 kohdassa edellytetyssä omistajan käsikirjassa annettava tiedot, joita tarvitaan moottorin pitämiseksi sellaisessa kunnossa, että määritettyjen meluraja-arvojen mahdollisimman tarkka noudattaminen normaalissa käytössä varmistetaan.

3. KESTÄVYYS

Edellä olevan B osan 3 kohdassa esitettyjä kestävyyttä koskevia säännöksiä sovelletaan soveltuvien osin [...] esitettyjen melupäästöjä koskevien vaatimusten noudattamiseen.

LIITE II

Vesikulkuneuvojen VARUSTEET

- 1) Kipinäsuojatut varusteet sisämoottoreille ja bensiinikäyttöisille sisäperämoottoreille sekä bensiinitankkiloille.
- 2) Suojalaitteet, jotka estävät perämoottorin käynnistämisen vaihteen ollessa päällä.
- 3) Ruorirattaat, ohjausmekanismit ja kaapelijärjestelmät.
- 4) Polttoainesäiliöt, jotka on tarkoitettu kiinteitä järjestelmiä varten, ja polttoainejohdot.
- 5) Esivalmistetut kansiluukut ja valoventtiilit.

LIITE III

KESKENERÄISEN VESIKULKUNEUVON TAI VARUSTEEN VALMISTAJAN TAI VALMISTAJAN UNIONIIN SJOITTAUTUNEEN VALTUUTETUN EDUSTAJAN TAI MARKKINOILLE SAATTAMISESTA VASTUUSSA OLEVAN HENKILÖN ILMOITUS

(6 artiklan 2 ja 3 kohta)

- A. Valmistajan tai valmistajan unioniin sijoittautuneen valtuutetun edustajan laatimassa 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on oltava
- a) valmistajan nimi ja osoite,
 - b) valmistajan unioniin sijoittautuneen edustajan, tai tarpeen mukaan markkinoille saattamisesta vastuussa olevan henkilön nimi ja osoite,
 - c) keskeneräisen vesikulkuneuvon kuvaus,
 - d) ilmoitus, jossa osoitetaan, että keskeneräinen vesikulkuneuvo on kaikkien tässä rakennusvaiheessa sovellettavien olennaisten vaatimusten mukainen; ilmoituksessa on oltava viittaukset käytettyihin asiaa koskeviin yhdenmukaistettuihin standardeihin tai viittaukset määräyksiin, joiden perusteella vaatimustenmukaisuusvakuutus annetaan tässä rakennusvaiheessa; lisäksi on osoitettava, että vesikulkuneuvo on tarkoitus rakentaa loppuun toisten oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden toimesta tämän direktiivin mukaisesti.
- B. Valmistajan tai valmistajan unioniin sijoittautuneen valtuutetun edustajan tai markkinoille saattamisesta vastuussa olevan henkilön 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on oltava
- a) valmistajan nimi ja osoite,
 - b) valmistajan unioniin sijoittautuneen edustajan, tai tarpeen mukaan markkinoille saattamisesta vastuussa olevan henkilön nimi ja osoite,
 - c) varusteen kuvaus,
 - d) ilmoitus, jossa osoitetaan, että varusteet ovat asiaa koskevien olennaisten vaatimusten mukaisia.

LIITE IV

EU-VAATIMUSTENMUKAISUUSVAKUUTUS

1. Nro xxxxxx (tuotteen yksilöllinen tunnusnumero; tyyppi ja sarjanumero tarvittaessa).
2. Valmistajan tai tämän valtuutetun edustajan taikka yksityisen maahantuojan nimi ja osoite [valtuutetun edustajan on annettava myös valmistajan toiminimi ja osoite].
3. Tämä vaatimustenmukaisuusvakuutus on annettu valmistajan tai yksityisen maahantuojan taikka direktiivin [...] 20 artiklan 3 tai 4 kohdassa tarkoitetun henkilön yksinomaisella vastuulla.
4. Vakuutuksen kohde (jäljitettävyyden mahdollistava tuotteen tunniste; tarvittaessa mukaan voidaan liittää valokuva).
5. [...] kuvattu vakuutuksen kohde on asiaa koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimusten mukainen.
6. Viittaukset käytettyihin asiaa koskeviin yhdenmukaistettuihin standardeihin tai viittaukset eritelmiin, joiden perusteella vaatimustenmukaisuusvakuutus annetaan.
7. Tarvittaessa ilmoitettu laitos ... (nimi, numero) ... suoritti ... (toimenpiteen kuvaus) ... ja antoi todistuksen.
8. Valmistajan tai tämän unioniin sijoittautuneen valtuutetun edustajan nimissä allekirjoittamaan valtuutetun henkilön tiedot.
9. Lisätiedot:

Vaatimuksenmukaisuusvakuutuksessa on oltava valmistajan ilmoitus siitä, että moottori on tämän direktiivin pakokaasu- ja melupäästöjä koskevien vaatimusten mukainen, kun se on asennettu vesikulkuneuvoon valmistajan antamien ohjeiden mukaisesti, ja että kyseistä moottoria ei saa ottaa käyttöön ennen kuin vesikulkuneuvon, johon se aiotaan asentaa, on ilmoitettu olevan tämän direktiivin asiaa koskevan säännöksen mukainen, jos näin vaaditaan, kaikkien seuraavien seikkojen osalta:

- a) sisämoottorit ja kiinteällä pakoputkistolla varustamattomat sisäperämoottorit,
- b) moottorit, jotka on tyyppihyväksytty direktiivin 97/68/EY mukaisesti ja jotka ovat mainitun direktiivin liitteessä I olevassa 4.2.3 kohdassa säädetyn vaiheen II mukaisia,
- c) moottorit, jotka on tyyppihyväksytty direktiivin 88/77/ETY mukaisesti.

Jos moottori on saatettu markkinoille 58 artiklan 2 kohdassa säädetyn ylimääräisen siirtymäkauden aikana, EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on oltava maininta tästä.

... puolesta allekirjoittanut

(antamisaikpa ja -päivämäärä)

(nimi, tehtävä) (allekirjoitus)

LIITE V

RAKENTAMISEN JÄLKEISEEN ARVIOINTIIN PERUSTUVA VASTAAVA VAATIMUSTENMUKAISUUS

(PCA-moduuli)

1. Rakentamisen jälkeiseen arviointiin perustuva vastaavan vaatimustenmukaisuuden osoittaminen on menettely, jossa arvioidaan sellaisen tuotteen vaatimustenmukaisuus, jonka osalta valmistaja tai tämän valtuutettu edustaja ei ole ottanut vastuuta siitä, että tuote on direktiivin vaatimusten mukainen, ja jossa 20 artiklan 2, 3 tai 4 kohdassa tarkoitettu luonnollinen tai oikeushenkilö, joka saattaa tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön omalla vastuullaan, ottaa vastuun kyseisen tuotteen vastaavasta vaatimustenmukaisuudesta. Edellä mainitun henkilön on täytettävä 2 ja 4 kohdassa säädettyt velvollisuudet sekä varmistettava ja vakuutettava yksinomaisella vastuullaan, että kyseinen tuote, johon on sovellettu 3 kohdan säännöksiä, on siihen sovellettavien tämän direktiivin vaatimusten mukainen.
2. Henkilön, joka saattaa tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön, on esitettävä ilmoitetulle laitokselle tuotteelle tehtävää rakentamisen jälkeistä arviointia koskeva hakemus ja toimitettava ilmoitetulle laitokselle asiakirjat ja tekniset rakennekuvaukset, joiden perusteella ilmoitettu laitos voi arvioida, onko tuote tämän direktiivin vaatimusten mukainen, sekä kaikki saatavilla olevat tiedot tuotteen käytöstä sen ensimmäisen käyttöönoton jälkeen.

Henkilön, joka saattaa tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön, on pidettävä nämä asiakirjat ja tiedot asianomaisten kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun tuotteen vastaava vaatimustenmukaisuus on arvioitu rakentamisen jälkeisen arviointimenettelyn mukaisesti.

3. Ilmoitettu laitos tutkii asianomaisen tuotteen ja suorittaa laskelmat, testit ja muut arvioinnit siinä määrin kuin on tarpeen sen osoittamiseksi, että tuote on tämän direktiivin asiaankuuluvien vaatimusten mukainen.

Ilmoitettu laitos laatii ja antaa suoritettua arviointia koskevan vaatimustenmukaisuustodistuksen ja siihen liittyvän vaatimustenmukaisuusselvityksen ja pitää todistuksen ja siihen liittyvän selvityksen jäljennökset kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan näiden asiakirjojen antamisen jälkeen.

Ilmoitetun laitoksen on kiinnitettävä tai kiinnityttävä omalla vastuullaan tunnusnumerosa hyväksytyyn tuotteeseen vaatimustenmukaisuusmerkinnän viereen.

Jos arvioitu tuote on vesikulkuneuvo, ilmoitetun laitoksen on myös kiinnityttävä omalla vastuullaan liitteessä I olevan A osan 2.1 kohdassa tarkoitettu vesikulkuneuvon tunnuskoodi. Tässä tapauksessa valmistusmaalle varatussa kentässä ilmoitetaan ilmoitetun laitoksen sijoittautumisvaltio ja valmistajan tunnuskoodille varatuissa kentissä ilmoitetulle laitokselle annettu rakentamisen jälkeisen arvioinnin

tunnuskoodi ja sen jälkeen rakentamisen jälkeistä arviointia koskevan todistuksen sarjanumero. Vesikulkuneuvon tunnuskoodissa olevissa valmistuskuukaudelle ja -vuodelle sekä vuosimallille varatuissa kentissä ilmoitetaan rakentamisen jälkeisen arvioinnin suorituskuukausi ja -vuosi.

4. Vaatimustenmukaisuusmerkintä ja vaatimustenmukaisuusvakuutus
 - 4.1. Henkilön, joka saattaa tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön, on kiinnitettävä CE-merkintä ja 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoitetun laitoksen vastuulla kyseisen laitoksen tunnusnumero tuotteeseen, jonka ilmoitettu laitos on arvioinut ja todistanut olevan direktiivin sovellettavien vaatimusten mukainen.
 - 4.2. Henkilön, joka saattaa tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön, on laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja pidettävä se kansallisten viranomaisten saatavilla kymmenen vuoden ajan rakentamisen jälkeistä arviointia koskevan todistuksen antamispäivän jälkeen. Vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä tuote, jota varten se on laadittu.

Vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös on toimitettava pyynnöstä asiasta vastaaville viranomaisille.
 - 4.3. Jos arvioitu tuote on vesikulkuneuvo, henkilön, joka saattaa vesikulkuneuvon markkinoille tai ottaa sen käyttöön, on kiinnitettävä vesikulkuneuvon liitteessä I olevan A osan 2.2 kohdassa kuvattu valmistajan kilpi, johon sisällytetään sanat ”rakentamisen jälkeinen arviointi” ja liitteessä I olevan A osan 2.1 kohdassa kuvattu vesikulkuneuvon tunnusnumero 3 kohdassa esitettyjen säännösten mukaisesti.
5. Ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava henkilölle, joka saattaa tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön, tämän velvollisuuksista, jotka liittyvät rakentamisen jälkeistä arviointia koskevaan menettelyyn.

LIITE VI

LISÄVAATIMUKSET KÄYTETTÄESSÄ SISÄISTÄ TUOTANNONVALVONTAA JA VALVOTTUJA TUOTESTEJÄ MODUULIN A1 MUKAISESTI (25 ARTIKLAN 2 KOHTA)

Suunnittelu ja rakentaminen

Yhdelle tai useammalle valmistajan tuotantoa edustavalle vesikulkuneuvolle on suoritettava yksi tai useampia seuraavista testeistä, vastaava laskelma tai tarkastus joko valmistajan toimesta tai tämän puolesta:

- a) liitteessä I olevan A osan 3.2 kohdan mukainen vakavuustesti,
- b) liitteessä I olevan A osan 3.3 kohdan mukaisia kelluntaominaisuuksia mittaava testi.

Melupäästöt

Huviveneiden, joissa on sisämoottori tai kiinteällä pakoputkistolla varustamaton sisäperämoottori, ja vesiskoottereiden osalta on suoritettava yhdelle tai useammalle valmistajan tuotantoa edustavalle vesikulkuneuvolle liitteessä I olevassa C osassa määritellyt melupäästötestit vesikulkuneuvon valmistajan toimesta tai tämän puolesta valmistajan valitseman ilmoitetun laitoksen vastuulla.

Perämoottorien ja kiinteällä pakoputkistolla varustettujen sisäperämoottorien osalta yhdelle tai useammalle moottorille kustakin valmistajan tuotantoa edustavasta moottoriryhmästä on suoritettava liitteessä I olevassa C osassa määritellyt melupäästötestit moottorin valmistajan toimesta tai tämän puolesta valmistajan valitseman ilmoitetun laitoksen vastuulla.

Jos testi tehdään useammalle kuin yhdelle moottoriryhmän moottorille, käytetään liitteessä VII määriteltyä tilastollista menetelmää otoksen vaatimustenmukaisuuden varmistamiseksi.

LIITE VII

TUOTANNON VAATIMUSTENMUKAISUUDEN ARVIOINTI PAKOKAASU- JA MELUPÄÄSTÖJEN OSALTA

1. Moottoriryhmän vaatimustenmukaisuuden todentamiseksi sarjasta on otettava moottoreista koostuva otos. Valmistaja päättää otoksen koosta (n) ilmoitetun laitoksen kanssa yksimielisesti.
2. Otoksesta saatujen tulosten aritmeettinen keskiarvo X on laskettava kullekin pakokaasu- ja melupäästön säännellylle tekijälle. Sarjan tuotannon on katsottava olevan vaatimusten mukainen ("hyväksytty"), jos seuraava ehto täyttyy:

$$X + k \cdot S \leq L$$

S on standardipoikkeama, jossa:

$$S^2 = \Sigma (x - X)^2 / (n - 1)$$

X = tulosten aritmeettinen keskiarvo

x = otoksen yksittäiset tulokset

L = kulloinenkin raja-arvo

n = otoksessa olevien moottorien lukumäärä

k = tilastollinen tekijä, joka riippuu n:stä (ks. taulukko)

n	2	3	4	5	6	7	8	9	10
k	0,973	0,613	0,489	0,421	0,376	0,342	0,317	0,296	0,279
n	11	12	13	14	15	16	17	18	19
k	0,265	0,253	0,242	0,233	0,224	0,216	0,210	0,203	0,198

Jos $n \geq 20$, niin $k = 0,860 / \sqrt{n}$.

LIITE VIII

SISÄISEEN TUOTANNONVALVONTAAN PERUSTUVAN TYYPINMUKAISUUDEN (MODUULI C) YHTEYDESSÄ SOVELLETTAVA TÄYDENTÄVÄ MENETTELY

Jos laatutaso vaikuttaa riittämättömältä, sovelletaan 25 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa seuraavaa menettelyä:

Sarjasta otetaan moottori, joka testataan liitteessä I olevassa B osassa kuvaillulla tavalla. Testimoottorien on oltava osittain tai täydellisesti totutuskäytetyt valmistajan ohjeiden mukaisesti. Jos sarjasta otetun moottorin määritellyt pakokaasupäästöt ylittävät liitteessä I olevan B osan mukaiset raja-arvot, valmistaja voi pyytää mittausten tekemistä sarjasta otettujen moottorien otokselle, johon alun perin testattu moottori sisältyy. Sen varmistamiseksi, että [...] määritelty moottorien otos täyttää direktiivin vaatimukset, sovelletaan liitteessä VII kuvailtua tilastollista menetelmää.

LIITE IX

TEKNISET ASIAKIRJAT

Edellä 7 artiklan 2 kohdassa ja 26 artiklassa tarkoitetuissa asiakirjoissa on oltava seuraavat arvioinnin kannalta tarpeelliset tiedot:

- a) tyyppin yleiskuvaus;
- b) varusteiden, osakokoonpanojen ja piirien suunnittelu- ja valmistuspiirustukset ja kaaviot sekä muut merkitykselliset tiedot;
- c) mainittujen piirustusten ja kaavioiden sekä tuotteen toiminnan ymmärtämiseksi tarvittavat kuvaukset ja selitykset;
- d) luettelo 14 artiklassa tarkoitetuista, kokonaan tai osittain noudatetuista standardeista ja kuvaus niistä ratkaisuksista, joiden avulla direktiivissä säädetyt olennaiset vaatimukset on täytetty, kun 14 artiklassa tarkoitettuja standardeja ei ole noudatettu;
- e) suoritettujen suunnittelulaskelmien ja tarkastusten tulokset sekä muut merkitykselliset tiedot;
- f) testausselostet tai laskelmat, jotka koskevat erityisesti liitteessä I olevan A osan 3.2 kohdan mukaista vakavuutta ja liitteessä I olevan A osan 3.3 kohdan mukaista kelluvuutta;
- g) pakokaasupäästöjen testausselostet, jotka osoittavat liitteessä I olevan B osan 2 kohdan mukaisuuden;
- h) melupäästöjä koskevat testausselostet, jotka osoittavat liitteessä I olevan C osan 1 kohdan mukaisuuden.

**YKSINOMAAN TALOUSARVION TULOPUOLEEN VAIKUTTAVAAN
SÄÄDÖKSEEN LIITTYVÄ RAHOITUSSELVITYS**

1. BUDJETTIKOHDAT:

Luku ja momentti:

Kyseiseksi vuodeksi budjetoitu määrä:

2. RAHOITUSVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole rahoitusvaikutuksia

Ehdotuksella ei ole rahoitusvaikutuksia menoihin, mutta sillä on seuraavat rahoitusvaikutukset tuloihin:

(milj. euroa yhden desimaalin tarkkuudella)

Budjettikohta:	Tulot ²⁶	12 kk:n jakso, joka alkaa pp/kk/vvvv	[Vuosi n]
52 artikla	<i>Vaikutukset omiin varoihin</i>		
Momentti ...	<i>Vaikutukset omiin varoihin</i>		

Toimenpiteen jälkeen					
	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5]
Momentti ...					
Momentti ...					

²⁶ Perinteisistä omista varoista (maatalousmaksut, sokerimaksut, tullimaksut) ilmoitetaan nettomäärät, jotka saadaan vähentämällä bruttomäärästä 25 prosenttia jäsenvaltioiden kantokuluja.